"Amerikanski Slovenec" DELA ŽE 52 LET ZA SVOJ NAROD V AMERIKI

AMERIKANSKI SLOVENEC

PRVI SLOVENSKI LIST V AMERIKI

Geslo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmage!

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU; P. S. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGI; ZAPADNE SLOV. ZVEZE V DENVER, COLO., IN SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V ZEDINJENIH DRŽAVAH.

(Official Organ of four Slovenian Organizations)

FOR VICTORY BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS

KUPUJTE VOJNE BONDE!

ŠTEV. (NO.) 76 — CHICAGO, ILL., TOREK, 20. APRILA — TUESDAY, APRIL 20, 1943 — LETNIK (VOL.) LII.

Nemčija pod udarci bomb - Prebiranje dela ustavljeno

ZAVEZNIKI IZVAJAJO ZRAČNE OFENZIVE VSEPOVSOD

Amerikanci uničili 50 nazijskih letal. — Focke-Wulf tvornica za letala in Škodove tvornice v Čehoslovaški bombardirane. — Japonci na Kiski bombardirani 13 krat v enem dnevu. — Boji v Tuniziji, Burmi in v Rusiji.

London, Anglija. — Koncem zadnjega tedna ni bilo zaznamovati posebnih dogodkov na kopnem med sovražnimi silami. Večja pa je bila aktivnost v zraku. Amerikanci so v soboto napadli z velikim številom bombnikov nemško pristanišče Bremen, kjer se nahajajo Focke-Wulf tvornice za vojna letala. Povzročena škoda mora biti ogromna. Nemški avijatiki so se silno prizadevali razpoditi bombardujoče Amerikance, kar se jim pa ni tako posrečilo, kakor so želeli. Amerikanci so zgubili v teh bojih 16 bombnikom, a so uničili Nemcev na drugi strani 50 bojnih letal.

Angleški letalci pa so bombardirali Škodove vojne tvornice v Pilznu na Češkem. Napad je bil ogromnega obsega in Angleži so zgubili v napadu 55 svojih letal. Poročila pravijo, da tolikega števila bomb še ni padlo dosedaj na enkrat na noben kraj, kakor jih je padlo v soboto na obsežne Škodove tvornice. Škoda mora biti izredno visoka, ki pa še ni ugotovljena.

Amerikanci so bombardirali otok Kiska, kjer so še vedno usidrani Japonci. Trinajstkrat so napadli japonske pozicije v enem samem dnevu. Angleži so napadli tudi Japonce v Burmi. Ruski letalci pa so ponovno bombardirali Koenigsburg in druga mesta v Vzhodni Prusiji.

Rusi poročajo o bojih v Kavkazu, kjer so Nemci vprizorili oster napad na kubansko obrobje, da bi si ustanovili na njem pozicije za nadaljne operacije v tem sektorju. Rusi so napad odbili in Nemci so zgubili več, kakor 4000 mož v boju.

O bojih v Tuniziji ni posebnih poročil, kakor le o spopadih v zraku in med patruljami.

ŠPANSKI NAMIG ZA MIR

Zavezniki odgovorili z odločnim "ne!"

—o—

Madrid, Španija. — Španski zunanji minister grof Francisko Gomez de Jordano, je ob priliki 450 letnice Kolumbovega povrata iz Amerike, ki jo je tedaj odkril, v svojem slavnostnem govoru, omenil, da je Španija pripravljena posredovati v sedanjem mednarodnem konfliktu, da pride do miru. Minister je dejal, da je Španija pripravljena storiti vse, da pride svet zopet do miru in da se odstranijo vse možnosti v bodoče, da se kaj takega ne ponovi več.

Zavezniški krogi smatrajo to za tipanje osiščnih krogov za mir. Tajnik Hull v Washingtonu je izjavil ob tej vesti: "Stališče brezpogojne predaje, je določilo Združenih narodov za tak slučaj." Tudi v Londonu so istega mišljenja. Odgovor na namig je: NE!

—o—

DANCI NASTAVILI PAST NAZIJSKEMU GENERALU

Stockholm, Švedska. — Med Bramminge in Esbjergom so danski saboterji razdrli železniško progo in isto podminirali predno je imel privoziti po progi vlak, ki je vozil nazijskega generala Von Hannecckena, ki poveljuje okupirani Danski. Železniški nadzornik je razdrto progo opazil predno je prišel vlak in s tem namen preprečil.

—o—

"Am. Slovenec" je vez, ki povezuje Slovence po Ameriki med seboj.

HITLER POKLICAL SVOJE POSLANIKE, DA MU POROČAJO

London, Anglija. — "The Daily Mail" je prejel poročilo iz Švice, da je Hitler dal poklicati domov vse poslanike iz balkanskih prestolnic. Poklicani so v Berchtesgaden, kjer jih bo Hitler zaslišal glede razmer med balkanskimi narodi. Nekateri napovedujejo, da bo Hitler ta torek objavil nov program. Zaupnikom nazijske stranke je naročil sklicati sejo za ta torek, na kateri dan bo Hitler star 54 let. Ob tej priliki pričakujejo, da bo Hitler govoril o novem nemškem načrtu za federativno Evropo, seveda pod nemško dominacijo. Ta načrt fašisti in naziji že zdaj imenujejo "Evropski čarter". V resnici ni nič drugega kakor "suženjski čarter fašistov in nazijev".

—o—

SLOVENKA UMRLA

Chicago, Ill. — Tu je preminula znana rojakinja Mrs. Jennie Štirn, rojena Rihter (p. d. Klobasarjeva), doma iz Domžal na Gorenjskem. Umrla je v starosti 64 let. V Ameriki je bivala 43 let, okrog 11 let v New Yorku, 5 let v Waukeganu in ostali čas v Chicago. Tu zapušča žalujočega moža, dva sina in eno hčer in dve sestri v New Yorku ter enega brata v stari domovini. Na mrtvaškem odru leži v pogrebni kapeli Forgerson, na 4708 No. Western Ave., odkjer bo pokopana v sredo dopoldne. Vsem sorodnikom naše globoko sožalje, pokojnici pa R. I. P.

—o—

KAKŠEN BO NEMŠKI "DUNKIRK" V TUNIZIJI?

Zavezniški stan, Afrika. — Angleški admiral Cunningham, ki poveljuje angleški mornarici v Sredozemlju je sinoči objavil, da so angleški rušilci potopili dva italijanska rušilca blizu sicilijanskega obrežja. Obenem pravi, da s pomočjo ameriškega in angleškega letalstva, ki stalno pazi na plovbo med Sicilijo in Tunizijo, ne more biti drugega, kakor popolni "Dunkirk" za nemške čete v Tuniziji. To se pravi, da bodo Angleži skušali preprečiti vsak večji umik nemških čet iz Tunizije.

Z ODREDBO JE PRIZADETIH 27 MILIJONOV DELAVCEV

Premeščevanje ali prebiranje dela prepovedano v 35 različnih industrijah. — Premestitev ali prebira dovoljena za naprej le z dovoljenjem tozadevnega kontrolnega urada. — Za prestopke so določene kazni za delodajalce in delavce.

Washington, D. C. — Načelnik od "War Manpower Comission", v katere področje spada kontrola nad vsemi ljudmi, ki so potrebni za vojsko in za potrebna dela v za vojno potrebnih industrijah, Paul V. McNutt, je izdal v soboto odredbo v soglasju s predsednikovem naročilom, da je od te zadnje sobote naprej ustavljeno in prepovedovanje vsako prebiranje dela od strani delavcev ustavljeno, bodisi radi boljših ali višjih plač, ali kakih drugih vzrokov. Prav tako tudi delodajalci ne smejo po lastni volji premeščati delavcev, razven če to potrebno. V vsakem takem slučaju bo treba vladni komisiji predložiti dokaze in le po odobrilu te, bo dovoljeno premeniti delo. Za prestopke je določena kazen za delodajalce in delavce in sicer $1,000. denarne globe in eno leto zapora.

V seznamu industrij, za katere je odredba določena je vključeno tudi časnikarstvo in radio ter vsa druga opravila, ki so v zvezi na kakoršenkoli način z delom ali postrežbo, ki jih zahtevajo razna dela za vojne namene. V drugih industrijah, ki niso vključene, pa si bodo delavci lahko prebirali delo, kakor doslej.

Nova odredba je prizadela s tem da blizu 27 milijonov delavcev, ki so zaposljeni v raznih industrijah, ki so vključene v seznamu vladne odredbe.

—o—

ALI STE VI ŽE KAJ STORILI ZA SVOJ LIST?

Kampanja "Am. Slovenca" se hitro bliža svojemu koncu. Še par dni in zaključek bo tu. Ali mu vi kot dolgoletni prijatelj res ne morete pridobiti kakega novega naročnika? Morda bi se naročil vaš sosed ali kak prijatelj? Vprašajte ga! Poskusite!

PO KAT. SVETU

— London, Anglija. — Na zborovanju Unije katoliških dijakov in Newmanovih klubov, je povdarjal škof Marshall iz Salforda, da prihaja za katoličane na Angleškem nič kaj ugodna bodočnost. Materialistični duh osvaja povprečnega človeka. Agitatorjev za katoličtvo manjka. Edino kar še deluje je par katoliških publikacij, ki jih pa v Angliji ni mnogo.

— New York, N. Y. — Dobrodelni katoliški zavodi, ki skrbijo za revne in otroke brez staršev pripravljajo, da bodo vse za delo zmožne fante poslali v poletju na razna dela zanesljivim farmarjem. Takih fantov je v zavodih nad 1100, pravi poročilo.

— Lacey, Wash. — Denverski katoliški list "The Register" poroča, da je izdal Rev. Augustin J. Osgniach, O. S. B. v kolegiju sv. Martina knjigo "Christian State" (Krščanska država), za katero vlada veliko zanimanje. List omenja, da je Father Osgniach v Italiji rojen Slovenec.

— Vatikansko mesto. — Vatikanska radio postaja bo začela oddajati govore v ruščini z dnem 19. aprila. Vsak večer ob 6:45 zvečer. Na merilu 50.26 kilocyklev. V Ameriki se bo ta govor čul v New Yorku in vzhodnih državah ob 11:45 zvečer. Na osrednjem zapadu pa uro pozneje.

— London, Anglija. — Poročilo iz Pariza omenja, da je sv. Oče daroval v pomoč za francoske ujetnike 800 tisoč frankov. V Nemčiji se nahaja še vedno veliko število francoskih ujetnikov, ki so jih Nemci obdržali za čas vojne.

VESTI O DOMOVINI

Ravnokar organizirani institut za vzgojno preobrazbo v srednji in vzhodni Evropi, pri katerem je tudi več odličnih slovenskih rojakov, povdarja da bo vzgoja igrala najvažnejšo vlogo proti posledicam fašizma in nacizma.

Govor ministra Kosanoviča

Na zaključni seji instituta za vzgojno obnovo, je dne 8. aprila 1943. po govoru dekana pedagogične fakultete newyorške univerze, g. E. George Payne-a, govoril g. minister Sava N. Kosanovič takole:

Koliko neizrekljivih žrtev je moralo pretrpeti človeštvo predno je bilo prisilno cepljenje proti črnim kozam uvedeno kot socialna dolžnžost! Koliko milijonov je moralo poginiti, predno se je znanstvena pridobitev uveljavila in postala zakon! Še danes čitamo z žalostjo in bolestjo povest o dr. Semmelweiss-u in o njegovih bojih zoper praznovernost, neznanje in krivo vedo, ko je stremil za tem, da dokaže svetu preprosto resnico, da je treba kirurgično orodje sterilizirati. Ali, ako pomislimo na življenje Pasteur-a!

Danes se nam zde pridobitve in poskusi Semmelweiss-a in Pasteurja preprosti in sami po sebi umevni. Zakaj ne bi uporabili teh in sličnih izkušenj tudi napram fašizmu?

Fašizem

Kakor vsaka nalezljiva bolezen, izkorišča tudi fašizem zmede in zablode, katere je vrgel v svet in skuša z njimi razširiti okuženo ozemlje. Še predno so bili znani vzroki in simptomi bolezni, in še predno se je svet zavedel neposrednih posledic okuženja, je fašizem, podoben parazitu, pognal na tisoče korenin in prevrtal z njimi okuženi organizem kar najglobije mogoče.

Po teoriji, uničuje bacil fizičnih bolezni slabotneže, dočim napada bacil fašizma ravno najmočnejše. V socialnem pogledu je nosilec semenov fašizma bolj nevaren nego oni, ki bi nosil v sebi bacile kuge. Sedanja vojna je posledica tega, da nismo znali sprevideti te temeljne resnice. Obe zadnji desetletji sta pripravljali sedanje vojne. Kako naj obrazložimo svojo nezmožnost, da spoznanje zdravniške vede ne znamo uporabiti tudi v političnem in socialnem življenju? Takoj ko se je začela širiti v enem delu sveta doktrina o večji vrednosti tega plemena napram onemu, o pravici "boljšega" plemena do njegovega "Lebensraum-a", o dolžnosti plemensko "nižje stoječih", da žive siromašno in umro v bedi, o svetosti vojne, češ da je edina primerna za pravega moža — takoj, ko so se te doktrine začele širiti, bi se bilo moralo človeštvo vznemirjati in brez odlašanja začeti pripravljati in zbirati svoje sile v svrho obrambe. Toda kaj se je zgodilo mesto tega? Kamnjali so one, ki so bili plat zvona in jih prepustili na milost in nemilost fašističnim tolpam.

Liga Narodov

Zakaj je človeštvo pod režimom Lige Narodov dopuščalo preganjanje Židov, napad na Kino, pokolje v Abesiniji, uničenje španske demokracije — vse to, še predno se je začela sedanja vojna? Strašilo sovjetsko-ruske nevarnosti na zapadni svet, naj bi nam to raztolmačilo. A danes ruska armada brani to zapadno civilizacijo! V tistem času se je nahajal pameten demokrat v tragičnem položaju dr. Semmelweiss-a, ko se je zaman trudil, da bi prepričal neverni svet, da pomenijo umazani kirurgični instrumenti neizogibno smrt matere pri porodu.

Najbolj važna naloga

Ta serija konferenc, katero sta organizirala newyorška univerza in komite Zedinjenih Držav za obnovo vzgoje, s sodelovanjem centralno in vzhodno evropskega Planning Board-a, nam je pokazala, da je vzgojni problem najbolj življenjsko važna naloga povojne rekonstrukcije. Ako človeštvo po katastrofi, ki je zdaj zadela ljudi, ne bi našlo moralne obnovitve s pomočjo skupnega vzgojnega napora v geslu: spoštevanje do posameznika in do človeškega dostojanstva — bo ostalo bolno tudi še po zmagi. Vzroki naše današnje bolezni se nikakor ne smejo prenesti na novi, pomlajeni organizem.

Naši problemi

Strokovnjaki tega instituta so se bavili predvsem s problemi vzgoje v jugovzhodni in centralni Evropi. Naš primer najbolj jasno kaže usodo žrtev, ki so imele moralno in fizično hrabrost, da se upro naci-fašistični invaziji. Pustošenja, katerih žrtve so bila in so še vedno, ozemlja Grčije, Čehoslovaške, Poljske in Jugoslavije, v zgodovini nimajo primere. Sistematično iztrebljevanje naših izobražencev, uničenje naših vzgojnih institucij in kulturnih spomenikov, in poleg vsega tega še množični pokolji, zasledujejo dvojni cilj: pripravljati pot "novemu redu" za slučaj zmage in za slučaj poraza nacizma in fašizma, pa onemogočiti vsako obnovitev takozvanih manjvrednih plemen.

Narodi, proti katerim so naperjeni ukrepi tega brutalnega uničevanja, so narodi duševnih velikanov, ki so temeljni kamni naše civilizacije. To so narodi, ki so rodili Sokrata in Platona, Roger Boskoviča in Nikola Tesla, Jana Husa in Tomaž Masaryka, Nikola Kopernika in Madame Curie.

Krivi nauki

To so narodi neznanih junakov — navadnih ljudi iz naroda. In to nam prizadevajo ljudstva, ki so nekdaj podarila sve-

(Dalje na 4. strani)

KOLIKO SMO KATOLIČANI ODGOVORNI ZA JAPONSKO PAGANSTVO?

Rev. Father William Murphy, misijonar organizacije "Maryknoll" objavlja te dni zanimivi pogovor z nekim odličnim Japoncem. Ta orijentalec je študiral na Oxford univerzi, bil že v Ameriki in drugih krajih po Evropi in je visoko izšolan človek. V pogovoru o raznih ideologijah je Japonec začel očitati misijonarju tako-le:

"Mislim, da katoliška cerkev je zamudila občudovanja vredno priliko na Japonskem. Vi veste, da vi katoličani niste resno poskušali, da bi bili zanesli med nas vašo filozofijo o življenju. Poslali ste peščico mož, da. Ampak kaj bo samo to, da se razširi doktrino o Kristusu med tako številen narod?

"Mi Japonci smo zadnjih trideset let gledali za novim načinom življenja. Šli smo v Ameriko, in kaj smo dobili? Automobile, stroje, filme in zabavo. Obrnili smo se v drugo stran proti Rusom. Ti so nam dali Karla Marksa, kar je nam dalo še večji glavobol. Poskusili smo z Angleži in ti so nam pokazali v Angliji svoje socialne razrede gori od baronov in grofov pa doli do beračev. Poskusili smo z Nemci in kaj smo dobili tam veste.

"Zadnje čase sem gledal na

(Dalje na 4. strani)

OB PROSLAVI JEFFERSONOVEGA SPOMINA

Slika kaže tri pra-pravnukinje Tomaža Jeffersona, ki so prisostvovale odkritju Jeffersonovega spominskega kipa v Washingtonu. To so Olivia Tayylor, Margaret Taylor in Page Kirk, vse iz Washingtona.

AMERIKANSKI SLOVENEC

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

Izhaja vsak dan razun nedelj, ponedeljkov in dnevov po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Naročnina:
Za celo leto $6.00
Za pol leta 3.00
Za četrt leta 1.75
Za Chicago, Kanado in Evropo:
Za celo leto $7.00
Za pol leta 3.50
Za četrt leta 2.00
Posamezna številka 3c

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after a holiday.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Subscription:
For one year $6.00
For half a year 3.00
For three months 1.75
Chicago, Canada and Europe:
For one year $7.00
For half a year 3.50
For three months 2.00
Single copy 3c

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kedaj je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtka dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

LETOŠNJE VELIKONOČNE MISLI

Lepo in naravnost veličastno je slaviti veliki praznik Velike noči v normalnih časih, ko vlada mir, v času, ko ljudje res lahko z nedeljivim zanimanjem, najprvo vsak v sam sebi in potem vsi skupno kot narod posvečajo svoje misli, svoja srca in svoje duše velikemu spominu velikonočnega praznika. Ah, Kristus je vstal od smrti in s tem dokazal svojo božjo moč, premagal greh in smrt ter nas na Križu trpljenja vse odrešil. Ko se je vrnil po vstajenju k svojim, je bil njegov prvi pozdrav: "Mir vam bodi!"

Takrat v Kristusovi dobi so bile razmere po svetu tudi čudne. Rimljani so gospodarili po svojem imperiju, ki so si ga ustvarili z nasiljem in pohlepom po osvajanju tako, kakor je velevala njihova politična in gospodarska pohlepnost, ki je bila vse drugo samo poštena pa pravična ne. Rimljani so vladali z nasiljem in podkupljivostjo. Ljudstva, ki so ta način vladanja opazovala, so sama zgubljala vsak čut do poštenosti in pravičnosti. Vsak je gledal, da je prodal samega sebe in svoje sodelovanje onemu, ki mu je ponujal več. Zvestoba in čut obveznosti do države, ali do bližnjega sta izginjala in le malokdo ju je poznal. Kadar pa začno čutiti in misliti tako posamezniki in skupine, nastane iz tega kmalu trhla podlaga, na kateri stoji organizacija države takih ljudi. Svet se je bližal velikemu prelomu. In v tej veliki dobi pride na svet Kristus, z namenom, da prerodi svet v novem duhu, v ljubezni do svojega Očeta Boga. Kristusova doba na zemlji ni nič drugega, kakor en sam nepretrgan vzorec človeku, kako je treba ravnati in živeti, če hoče svet imeti mir in živeti v ljubezni med seboj. Mir in Ljubezen je prinesel na svet. Svet pa ga ni sprejel. Pred svet je postavil dobro. Svet pa je postavil poleg dobrega tudi slabo. Zakrnjen svet je odklanjal dobro tedaj in segal po slabem in tako ravna še dandanes. Na svetu ni bilo miru tedaj in ga ni še danes. In tako bo, dokler bo svet odklanjal Kristusa in njegovo dobro in se držal slabega in greha.

Ko se je Kristus vrnil, je pozdravil svoje: "Mir vam bodi!" Mir — to naj bi postala oznaka novega časa, nove civilizacije, geslo odrešenega človeštva. Kristus je rekel: "Po tem vas bodo spoznali, da se ljubite med seboj!" Mir: to naj bi bilo bistveno znamenje krščanskega ljudstva. Le v miru in ljubezni bi se mogel svet preroditi in postati res boljši. A svet tega božjega nasveta ni sprejel tedaj, niti ne pozneje. Zato pa skoro dva tisoč let tava v temi, brodi po krvi in strašnem nemiru. Trpljenje ga spremlja in ga bo, dokler ne bo spoznal svoje zmote.

Današnji časi so precej podobni časom pred dva tisoč leti. Razlika je le v tehničnem in mehaničnem razvoju. Takrat so ljudje potovali na vozovih, s tovornimi osli in takimi tistočasnimi prometnimi sredstvi. Danes pa letamo po zraku, se vozimo v avtomobilih. A danes v avtomobilu ali letalu sedi isti zakrnjen človek, kakor je sedel pred dva tisoč leti na vozu ali na oslu. Pridobivati hoče, kako, to ne vprašuje. Ali pravično ali pošteno, to ne vprašuje. Glavno je, da vživa, si polni trebuh, streže svojim strastem in grehu. Kako gre bližnjemu, ga ne briga. Ali je bližnjemu prav ali ne, kakor on dela in ravna, na to današnji človek ne gleda. V takih razmerah pa mir ni mogoč.

Da je danes na svetu kakor je, smo več ali manj nekoliko krivi vsi. Ne odklanjajmo odgovornosti. V ozračju, v kakoršnem svet sem od Kristusove dobe živi, ne more biti drugače. V tem ozračju so se gibale neprestano in se še gibljejo misli poedincev in narodov, ki hrepene samo po pridobitvah, po rasti v moči, bogastvu in razkošju. In te misli so sebične. Pred dva tisoč leti je mislil Rimljan le nase, je zase je grabil in se pri tem posluževal grešnih in slabih načinov. Pozneje so tako mislili in delali drugi narodi. Korenina tega zla je rodila sebične voditelje Atile, Napoleone in v sedanji dobi Hitlerje in Mussolinije. In rodila jih bo še v bodoče, če bo svet brodil naprej po poti močvar, kakor doslej.

Mir hočemo! Proč z vojnami! kličemo vsi, na drugi strani pa neprestano delamo za nemir in vojne. Mir ni mogoč, dokler se ljudje ne bomo sami spremenili. Dokler ne bomo enako pravični do svojih bližnjih, kakor samih sebe. Zato k miru lahko veliko prispeva vsak poedinec in prav od njega je odvisno, kako se zida stavba miru. Iz poedincev obstoji narod in kakor mislijo poedinci, večina namreč, tako misli narod. Za zgled poglejmo na Nemce. Vsak Nemec je po zadnji vojni, ker so zgubili vojno, ki so jo sami začeli, škripal na tihem z zobmi in komaj čakal trenotka, da bi se maščeval nad sosedi. Posledice: iz takega hudobnega mišljenja je tekom petnajstih let postal tako misleč ves nemški narod. Ta misel je rodila Nemcem Hitlerja in po njem je prišlo na svet vse gorje in strašna človeška tragedija, kakoršne svet dosedaj še ni videl. Zato je treba, da že poedinec brzda svoje strasti po maščevanju. Pri poedincu je treba prave podlage, poštenosti in pravičnosti in če bi vsak poedinec stal na tej podlagi, bi imel svet zdravo pošteno in pravično družbo, kjer bi ne bilo mesta za nemir in vojne. Saj mir ni vendar nič drugega, kakor le sad pravičnosti in poštenosti, kakor je to povdaril pred dvema letoma sedanji sv. Oče Pij XII.

Velika noč je tu. Zopet obhajamo spomin na Kristusovo vstajenje od smrti. Ob mislih na njegovo trpljenje in tedanjo dobo se skušajmo prenoviti tudi mi vsi. Skušajmo postati vsi novi ljudje, boljši ljudje, pravični in pošteni do vseh. Strogi do samega sebe, do drugih ljubeznivi in odpuščajoči in mir bo zavladal med nami in svetu pa bomo dajali vzgled, ki ga je priporočal Kristus sam, ko je rekel: "Po tem vas bodo spoznali, da se ljubite med seboj!"

POBOŽNOSTI VELIKEGA TEDNA

v cerkvi Sv. Štefana, Chicago.

VELIKA SREDA:
Spovedovanje za Veliki Četrtek — 7 zvečer.

VELIKI ČETRTEK:
Sv. obhajilo — 6:30 in med mašo ob 9 uri.
Peta maša s procesijo ob 9 uri.
Ves dan češčenje sv. Reš. Telesa.
Sveta Ura — 7:30 zvečer.

VELIKI PETEK:
Češčenje Sv. Križa in sv. maša — 12 opoldne.
Angleški križev pot (tudi za otroke) — 3 popoldne.
Slovenska pridiga in križev pot — 7:30 zvečer.

VELIKA SOBOTA:
Sveta opravila ob 7 uri zjutraj.
Slovesna maša in sv. obhajilo ob 8 uri.
Blagoslov jedil ob 1 uri in potem vsako uro.
Spovedovanje SAMO od 2 do 5:30 popoldne.
Vstajenje ob 7:30 zvečer.

VELIKA NEDELJA:
Slovesna maša ob 6 in 11:30.
Tihe maše ob 7:30, 8:30, 9:30, 10:30 (zborovo petje pri vseh.)
Slovesne litanije ob 3 uri popoldne.

NEKAJ NOVIC

Ely, Minn.

V naši župniji je zopet imela smrt svojo žetev in sicer v vrstah naših pionirjev.

Pred par tedni je kar nenadoma preminula Mrs. Barbara Barich, vdova po George Barichu, v častitljivi starosti blizu 85 let. V Ameriko je dospela s svojim soprogom leta 1886, v Clinton, Iowa, in čez nekaj let semkaj, v Ely, Minn. Mrs. Barich je bila rodom iz Tribuč pri Črnomlju. Po poklicu je bila babica. Na stotine otrok v Ely je ona prinesla na svet. Poznala je tudi veliko veliko zdravilnih zelišč zoper razne ženske bolezni, zato pa so jo klicali samo "Baričeva mama". Ko je pa pred več leti njena telesna moč opešala vsled starosti, je morala prenehati s svojim poklicem.

Dva sina, George in Stephen, živita v Ely. Izmed treh hčera pa živite Mrs. Peter Svetich in Mrs. Jake Skala v Ely, Mrs. Anton Mihelich pa v Ironton, Minn., blizu Crosby. — Bog daj večno plačilo pokojni!

Mrs. Anton Perušek iz Zenith naselbine je srečno prestala težko operacijo na kliniki v Duluthu; sedaj se nahaja že na svojem domu.

Mrs. John Logar, 501 E. Camp St., se nahaja v Mayo kliniki v Rochester, Minn.; morali so jo operirati, in kakor poročajo, ji gre na bolje.

Mr. Joseph Pucel st. se nahaja v Shipman bolnišnici v Ely, to pa zaradi hudega kostnega revmatizma.

Miss Katarina Bukovec iz E. Camp St. je dospela na dopust iz Fort Des Moines.

V Mt. Iron, Minn., je umrla Mrs. John Shimich, stara 59 let, rodom iz Doblič, po domače Francova. Zapušča soproga, šest hčera in dva sina ter eno sestro, Mrs. John Osterman, v Halton, Mich. Družina se je bila preselila v Mt. Iron iz Ely pred 33 leti.

Jernejčan.

Kampanja "Am. Slov." je v teku, pridobite mu kakega novega naročnika!

VELIKI TEDEN V ŽUPNIJI SV. ROKA

La Salle, Ill.

V CERKVI SV. ROKA:

SREDA: Ob 7 uri zvečer Križev pot v slovenščini in javna molitvena fronta v angleščini.

VELIKI ČETER: Ob 8. uri zjutraj sv. maša in razgaljenje altarja. Ob 7 uri zvečer sveta ura.

VELIKI PETEK: Ob 8 zjutraj ceremonije velikega petka in daritev brez posvečenja. Ob 1:15 popoldne sveta ura. Ob 7 zvečer sv. Križev pot in sveta ura častitev sv. Križa.

VELIKA SOBOTA: Ob 6:45 zjutraj ceremonije velike sobote, blagoslov ognja, velikonočne sveče in vode, itd.

Ob 8 uri, ali tako nekako, sveta maša.

Ob 2 in 5 uri popoldne blagoslov jedil.

VELIKA NEDELJA: Ob 5 uri zjutraj slovesno Vstajenje Gospoda Zveličarja Jezusa Kristusa s slovesno mašo, nato blagoslov.

Ob 8:30 uri sv. maša.

Ob 10:30 uri sv. maša za vse fante in može, ki služijo vojake.

Veliki ponedeljek: Ob 8:00 uri slovesna sv. maša za vse farane.

SPOVEDOVANJE: Dnevno pred osmo sv. mašo, razen v petek in soboto. Spovedovanje za otroke v sredo večer od 6 do 7 ure in v četrtek večer od 6 do 7 ure. V soboto ob 11. uri dopoldne, popoldne od 2 do 5 ure je angleško spovedovanje. Od 6 do 9 ure zvečer slovensko in angleško spovedovanje. Na velikonočno nedeljo ne bo spovedovanja.

POST NA VELIKI PETEK: Na veliki petek ni dovoljeno jesti mesa. Za vse od 21 leta pa do polne 60 letne starosti je dovoljeno le enkrat se najesti do sitega na ta dan. Mesto drugih dveh jedi je dovoljeno zaužiti lažjo hrano kot n. pr. kava s prepečencem (toast). Ista določba velja za veliko soboto do 12 ure dopoldne.

V CERKVI SV. KONŠTANTINA NA OGLESBYU:

SREDA: Ob 8 uri zvečer Križev pot.

VELIKI ČETRTEK: Ob 8 uri zjutraj sv. maša in razgaljenje altarja.

VELIKI PETEK: Ob pol 9. uri zvečer Križev pot in sveta ura.

NA VELIKO SOBOTO ne bo opravil.

SPOVEDOVANJE: Veliko soboto od 12 do 2 ure popoldne in popoldne zopet od 2 do 5 ure.

VELIKA NEDELJA: Slovesna maša ob 7:30 zjutraj in blagoslov.

Litvinska maša ob 9:00 uri.

VRHNIŠKI IN BOROVNIŠKI FANTJE

Waukegan, Ill.

Tukajšnji sloveski fant, Cpl. Stanley Gregorin iz 1113 Jackson St., North Chicago, nam piše nekje iz Afrike. Pismo je bilo odposlano 11. marca in se v prestavi glasi takole:

"Ker je to moje prvo pismo, bom povedal, kako je bilo, ko smo enkrat zapustili Združene Države. Najprej smo se ustavili nekje v Indiji. Tja smo dospeli na britanski ladji. Od tu naprej so nas pa naložili na aeroplane — to je bila moja prva vožnja po zraku — in so nas izložili nekje v (afriški) puščavi. Dokler sem bil v puščavi, sem bil prideljen nekemu bombnemu skvadronu. Spali smo po šotorih. Nekaj časa smo spali kar po tleh, pozneje pa smo dobili postelje (cots), kar je bilo veliko boljše. Imeli smo veliko peščenih viharjev in dežja in je bilo prav zares mrzlo. Ponoči so nas napadali Nemci. Neko noč je celo naše šotorišče skočilo pokonci in se oborožilo s strojnicami in puškami, pa tudi topiče v aeroplanih smo namerili. Naslednjo noč so Nemci spet prišli in vprizorili precej dober napad, ki je trajal dlje časa. V puščavi nismo imeli veliko vode, zatorej ni bilo veliko pranja in umivanja.

"Sedaj sem na novem mestu in sem imel kopel znotraj v šotoru. Se mi je zares imenitno prilegla, ker se že toliko časa nisem mogel umiti. Ta kraj je bil poprej sovražnikovo skladišče za strelivo, ki ga vse polno leži naokrog. Imel sem teden dni počitka in sem obiskal v bližini — kar je bilo nekdaj mesto, zdaj pa so bombe vse zdrobile k vragu! Ga sploh ni kraja, kamor bi človek mogel iti, zatorej ne moremo potrošiti veliko denarja. — Gregs."

Drugi slovenski fant vojak pa se oglaša iz Avstralije. To je Pvt. Fred J. Urh. Na pismu, iz katerega ni mogoče veliko posneti, ker je cenzor preveč izrezal, je nekaj utrinkov sveče, kar priča, da fant ni pisal pri električni luči. Med drugim piše takole, v prestavi, seveda:

"Avstralija, 16. marca 1943.

"Prejel sem pismo, ki je bilo poslano 21. jan. in zavoj, ki je bil odposlan 9. feb. Iz Nove Guineje sem Vam večkrat pisal, pa kakor vidim, tistih pisem še niste prejeli, kar pa ni čudno, ker so bile glede pošte tam precej slabe razmere.

"Slišal sem nekaj, kako morate zdaj postopati, če hočete poslati zavoje iz Z. D. Dotični predpisi mi ne ugajajo. Mi nismo popolnoma nič omejeni glede pošiljanja spominkov domov, zato jih bom o prvi priliki, ko bom mogel iti v mesto, nekaj poslal domov.

"Kar sem tukaj, še ni bilo nič mrzlega vremena.

"Nekaj sem se naučil na Novi Gvineji, namreč jezik domačinov. Kadar bom šel nazaj tja, bom kar pripravljen. — Freddie."

*

Vedno odhajajo k vojakom novi fantje iz naše naselbine. Tako odhajata zdaj William Jereb, iz 1133 Jackson St., No. Chicago, in Edward Križaj, iz 1618 — 10th St., Waukegan. Pred enim tednom je odšel tudi Joe Govekar, tako da imajo že tudi Govekarjevi, iz 1108 Park Ave., North Chicago, tri sinove v armadi; Joe je poročen.

V naši župni cerkvi se polnite dve tabli in kmalu bo treba tretje, ker jih je že 185 odšlo iz naše fare, pa še vedno novi odhajajo. Rada bi poro-

(Dalje na 4. strani)

DOGODKI med Slovenci po Ameriki.

Krst

Biwabik, Minn. — 28. marca je bila krščena v cerkvi Sv. Janeza Krstnika Karen Ann, hčerka Mr. in Mrs. Edward Zallar iz Biwabika. Botrovala sta Dr. in Mrs. Frank Zallar iz Gilberta.

Jovan Dučič umrl

Gary, Ind. — Jovan Dučič, jugoslovanski poslanik in največji sodobni srbski pesnik in pisatelj, je umrl tukaj na domu svojega bratranca dne 9. aprila. Prišel je v Ameriko ob času ko je Osišče napadlo Jugoslavijo. Tukaj je pisal in deloval z zastopniki vlade kralja Petra. Bil je izkušen diplomat, zgodovinar in izvedenec v srbskih vprašanjih. Bratje Srbi so izgubili z njim velikega patriota, borilca in zagovornika.

Dal življenje za domovino

Aurora, Minn. — Tukajšnji rojak Frank Shuster je izgubil sina, ki je padel v bojih v jugozahodnem Pacifiku še 23. novembra 1942. Bil je 32 let star. Nihče ga ni nikdar videl pokusiti vino ali pivo ali kakoršno koli drugo opojno pijačo. Po poklicu je bil tesar ali karpenter in je bil zelo spreten delavec. Pomagal je očetu, katerega je zdaj ta nenadomestljiva izguba silno potrla. Očetu izrekamo naše iskreno sožalje in sočutje.

Rojak izvoljen

Lockport, Ill. — Naš rojak Frank J. Bradach in dva Hrvata so bili izvoljeni v šolski odbor na Chaney District ("Mala Jugoslavija") v Lockport Township, na severni strani Jolieta. — Častitamo.

Sergeant Marolt

Waukegan, Ill. — John E. Marolt, sin naročnikov Am. Slovenca Mr. in Mrs. John Marolt iz 605 Cummings Ave., je bil povišan v sergeanta v armadni infateriji v Fort Sam, Houston, Texas. Ko je bil še doma, je bil navdušen za šport, posebno za kegljanje.

Jack Malevich pojde k mornarici

Eveleth, Minn. — Jack Malevich (Coach "Moley" Malevich) je moral na zdravniško preiskavo in ga bodo prej ali slej poklicali k mornarici, kjer bo ravnatelj za telesne vaje (physical director). Njegovo ime je splošno znano med Amerikanci, posebno med mladino. Je sin slovenskih staršev in je bil rojen v Evelethu, kjer je sedaj športni ravnatelj na mladinskem kolegiju (junior college). Od leta 1936 dalje so njegovi basketball krožki vsako leto odnesli državno prvenstvo (State Champions). Izvežbal je že celo vrsto najboljših igralcev v deželi. Delaven je tudi kot odbornik v Ameriški Jugoslovanski Federaciji. Njegov brat Charles služi v armadi in je bil že v bojih prek morja.

TARZAN (688) NEVARNO VESELJAČENJE (Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

"Če noče biti z nami, ga tudi ne maramo imeti proti nam," je vpil Scragg; "napravil mu bom konec!"

"Nikar!" se je protivil Riggs; "raje ga zvežimo. Ko bo lačen, se bo že podal!" Ostali so se strinjali s tem.

Tako so Tarzana privezali k drevesu. Pred seboj je imel ali smrt, ali pa prisiljeno zavezništvo s temi lopovi.

Mornarji so začeli popivati. Tarzan se je bal, da se ne bi zdaj, v opojeni zlobnosti, znesli nad njim.

NEDELJSKI KOTIČEK

J. M. Trunk:

TEDENSKI KOLEDAR

25. Nedelja — VELIKA NOČ.
26. Ponedeljek — Vel. pond. — Peregrin.
27. Torek — Cita, devica.
28. Sreda — Egidij.
29. Četrtek — Peter, mučenec.
30. Petek — Katarina, Sij. dev.
1. Sobota — Filip in Jakob.

ČETRTA NEDELJA V APRILU

Velika noč! To je praznik dovršitve. Za koga v prvi vrsti? Raz križ je odjeknilo: "Dopolnjeno je!" Najvišja in največja ljubezen je dopolnila delo, težko delo, krvavo delo. Ustajenje! Slavno delo, delo življenja. Zveličar je dovršil svoje delo. Za te enako, trenotno in začasno le v upanju. Upanje lastne dovršitve po ljubezni se bo izpolnilo, za to nam jamči prva Velika noč. Kot praznik dovršitve po težkem delu, je ta praznik v resnici praznik ljubezni, za katero moraš poskrbeti, da prideš do dovršitve.

Težiti in hrepeneti moraš po Bogu, vedoma z vsemi močmi in svobodo po lastni prosti volji. Narava tvoja je taka, ni poleg nobene sile. Od Boga si in zato za Boga. Zapoved ljubezni do Boga je prava in največja ljubezen za vsakega duha. Po čemu hrepeneti in težiti in to ljubiti je eno in isto. Nihče ne poželi, česar ne ljubi. Človek je narejen po podobi božji, naravno toraj, da mora po svojem uzoru hrepeneti. Duša tvoja, srce tvoje, misli tvoje so od Boga, usmerjene po njegovi podobi, zato ga moraš ljubiti iz vse duše, iz vsega srca, iz vseh moči. Le taka ljubezen te dviga, ker je naperjena na njega, ki je veličasten in mogočen nad vse, izključno vreden tvoje ljubezni. Samega sebe boš ljubil le, ako ljubiš Boga, in enako boš prav ljubil bližnjega, če je ta ljubezen vkoreninjena v ljubezni do Boga. Človekoljubje brez bogoljubja je prazna fraza.

Eden le je dober. Vse, kar je dobro, izhaja iz te dobrote, da je dobro, ako ni v ti dobroti, je prevara, ni dobro, nevarno.

Srce, ki vzdihuje po ljubezni, ne najde miru, ako ne išče miru v Bogu, ki je položil v srce to moč ljubezni. Nemiren boš, dokler srce tvoje ne bo počivalo v Bogu, v ljubezni tvojega srca. Alelujo boš prepeval vekomaj.

PO BOJU JE TREBA OČISTITI STROJNICE IN TOPOVE

Slika kaže, kako ameriški letalci čistijo po boju strojnice in lahke topove, ki morajo biti po vsaki uporabi osnažene in pregledane predno gredo z njimi zopet v boj. Slika je posneta na nekem letališču v Tripolitaniji.

BARAGOV SVETILNIK

Promotor.

Misijonar Bogomil Trampuž piše ob 75-letnici Baragove smrti.

Apostol narodov je vzkliknil v trenotku posebnega navdihnjenja: "Moje življenje je Kristus in smrt dobiček." Premišljevanja vredne besede! Razodevajo vso globino Pavlove duše. Služijo vsem kot najlepša smernica do popolnega in svetega življenja. Pavlov apostolat je posvečen dušam in njihovemu Stvarniku. Dušam v zveličanje, Stvarniku v večjo čast. Pavel je živel Kristusu in je ž njim vred sejal seme božje besede v duše. Tako je pomagal širiti kraljestvo božje na zemlji.

O srečni Pavel!

*

Pogubonosne vode vesoljnega potopa so pokrivale zemljo. V svojem objemu so držale nečisto in smrdljivo blato vsakovrstnega greha, tudi samega bogoskrunstva. Človeški rod se je pogrezal globlje v umazano blato. Kaj bo s to zemljo, s tem delom božjih rok? Kaj bo s človeškim rodom, s toliko božjo ljubeznijo ustvarjenim? Ali bo vse požrlo umazano blato, ali bo jeza božja vse prepustila poginu?

Ne! Neskončno Usmiljenje ni imelo v mislih, da bi prepustilo delo svojih rok pogubljenju. Tam daleč na obzorju med žarki vzhajajoče jutranje zarje, se prikaže Oseba, druga Oseba svete Trojice, bela kot sneg in njena obleka bliščí kot sončni žarki. Ta oseba je božji Sejalec, blagi Zveličar. Dvigne desnico na vodovje pregrehe, ukaže vodam, naj se umaknejo v svoje globine. Izginili so valovi, za seboj so pustili mnogo umazanega blata. Gospod je stopil na zemljo, pa si ni umazal prečistih nog. Začel je sejati — na desno in levo je metal seme nebeškega Evangelija. Srd in maščevanje večne Pravice se je umikalo sveži rasti. Človek sveta je še dalje tičal v blatu, duhovni človek se je dvignil iznad blata v svetle višave. Njemu je umazana zemlja pognala svežo rast vere, upanja, večne ljubezni — iz semena božjega Sejalca. Razrasla se je njiva čednosti in vzornega življenja. Čudovito je uspelo Stvarniku delo preroditve sveta — iz stvarjenja v odrešenje . . .

*

Svet je spremenil svoje obličje. Postala je božji vrt. Nastale so varne steze ob cvetočih gredicah, ki vodijo potnika iz solzne doline v večno zavetje, v pristanišče pokoja. Ta božji vrt na zemlji je Kristova Cerkev, ki si je po vsem svetu sto in sto živih gredic ustanovila. Vse te gredice nebeški Evangelij zaliva. Niso vse steze in niso vsa pota iz solzne doline do večnega pristana z rožicami postlane. Popotnikova noga le prepogosto na trnje in ostro kamenje zadeva. Pa Evangelij ni samo rožni cvet za oči, je tudi zdravilo in okrepčilo za trpljenje in bridke težave.

In da bi nikoli ne zmanjkalo popotnikom evangeljskih zdravilnih kapljic, je izrekel božji Sejalec veliko naročilo: "Pojdite in učite vse narode!" Bodite apostoli! Pojdite! Ne izgubljajte časa. Vzemite s seboj v svoji popotni torbici evangeljskega kruha, evangeljskega vina, evangeljskega olja! Vsega tega je treba premnogim, ki se še niso dvignili iz blata po umiku vesoljnega potopa, ki še niso našli stezice v božji vrt Cerkve. Dajte jim hrane, okrepčajte jih z vinom, vlijte v njihove rane zdravilnega olja . . .

Mnogi so slišali božje naročilo, odzvali so se mu in se podali na pot. Misijonarji, apostoli, evangeljski poslanci. S Pavlom jim pozvanja v duši: "Moje življenje je Kristus in smrt je meni dobiček."

*

Med njimi imamo od časa prav posebne izvoljnce božje. Poklicani kot Pavel odhajajo z doma in sejejo seme evangeljske besede. Eden takih je naš FRIDERIK BARAGA. Že doma med svojimi rojaki Slovenci je bil ves in cel misijonar. Pa mu je postala domača njiva premajhna, slovenska gruda pretesna. Odločil se je in odšel med rdečekožce. Tako je razumel božje povelje: "Pojdite". Desetletje je posvetil vsako uro življenja svojemu visokemu poklicu. Iz misijonarja, neznatnega in neumornega, je postal škof. Pa je ostal še kot knez svete Cerkve ves skromen in je v sebi le misijonarja poznal. Njegovo načelo je ostalo isto ko prej, gonilna sila vsega njegovega delovanja je bila: "Povezal bom vse z vezjo božje ljubezni."

*

Da! Naš Friderik Baraga je poseben izvoljenec božji. Previdnost je povzdignila tako visoko slovenskega sina. Zakaj bi ne bili mi, njegovi rojaki, sveto ponosni, da je slovenska mati rodila tako velikega moža? Ni bil samo velik misijonar, ne častimo v njem samo velikega pionirskega škofa — smemo ga nazivati s prečastnim naslovom: Baraga — božji služabnik!

Bratje in sestre, ljubimo Barago, ljubimo ga z vso ljubeznijo svojih slovenskih src! On je učil ljubezen z besedo, pa jo je učil toliko lepše z dejanjem. Ljubezen je prava gonilna sila vsega človeškega dela. Bila je vedno in mora biti zlasti v današnjih časih. Kako lahko je danes napolnjevati srca s sovraštvom! Kako lahko je dandanes snovati načrte maščevanja in se zagrizti v dnevno politiko in diplomacijo povračevanja z nemilim za nedrago . . . Saj veste vsi brez izjeme, kam je v naših dneh tudi naš narod zašel. Slovenija je od enega konca do drugega kalvarijska zemlja . . .

Slovenci imamo velike naloge v teh dneh — večje ko kdaj v teku svoje zgodovine. Baraga nas pa tudi v naših časih ljubezni uči. Ne pojde z ognjem in mečem, tudi v naših časih ne pojde tako! Kljub bridkostim in strahotam naših dni moramo ostati sejalci ljubezni! Kljub silnemu trpljenju svojega naroda moramo misliti na vse brate in sestre vsega sveta, pa naj govore ta ali oni jezik, pa naj jim bo koža take ali drugačne barve.

*

Letošnje leto utegne biti odločilno tudi za narod slovenski. Kdo ve, kaj nam prinaša bodočnost? Da, 75. obletnica Baragove smrti nam prikliče pred duševne oči vso veličastnost Baragovega življenja in dela! Ne smemo se izgubiti v posvetnost in delati načrtov po načelih sveta. V Evangeliji naj se zakopljejo naše misli in želje!

Baragova načela naj bodo in ostanejo naš ponos in naša slava slovenska!

Napisano v Ekvadorju ob obletnici Baragove smrti, 19. januarja v letu Gospodovem 1943.

KRIŽEM SVETA

— Washington, D. C. — Senatska zbornica je odobrila predlogo, da se za naprej nastavlja tudi ženske zdravnice in kirurge v armado in mornarico z istimi pravicami in šaržami, kakor moške zdravnike. Ženske zdravnice bodo postale rezervne častnice, kakor je to določeno za moške zdravnike. Določba je veljavna za dobo vojne.

— London, Anglija. — Italijani so včeraj priznali, da so zgubili ob napadu na Sardinijo 10 tisoč tonsko križarko in dva submarina in dva torpedna čolna. Potopljena križarka je "Trieste" in "Gorizia" je pa močno poškodovana.

— Chicago, Ill. — Zveza ameriških zdravnikov opozarja v svojem glasilu "Medical Journal" gospodinje in druge, ki se bodo pečali letos s konzerviranjem sadja in raznih jestvin, naj bodo previdni pred zastrupljenjem. Skisana jedi-Ja, potem strup od pločevinastih pokrovov so vzroki premnogih zastrupljenj.

—o—

USLUŽEN SOPROG

A.: "Kaj pa to pomeni? Že petnajsto kanglo bencina vlivaš v avtov bencinjak."

B.: "Veš, s tem avtom misli nocoj moja žena pobegniti."

MARIN KLARICH & SON

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

Gradbeni podjetniki in gradbeniki

Mi prevzemamo vse vrste dela, gradimo nove stavbe, kakoršnega koli obsega. Sprejemamo velika dela kot grajenje večjih poslopij, šol, tovarn, ali kakršnekoli. Obenem sprejemamo tudi manjša dela, kot popravljanje hiš in drugih poslopij. Za nas je vsako delo in naročilo dobrodošlo.

Nasvete, proračune in načrte dajemo na željo brezplačno.

Čemu plačujete visoke najemnine. Dajte si postaviti lasten dom, lastno hišo, kar napravimo vam mi za zmerno nizko ceno.

Pokličite nas na telefon

Calumet 6570 or 6509

MARIN KLARICH & SON

V svojem lastnem uradu

3050-3052 So. Wallace St., Chicago, Illinois

2. VOJNO POSOJILO JE OTVORJENO!

13 bilijonov se mora nabrati

VLADA ZEDINJENIH DRŽAV nas vpraša, da bi ji posodili 13 bilijonov dolarjev v prihodnjih par tednih. Mi to lahko storimo in mi MORAMO to storiti. Vsak Američan se mora zavedati naslednjega:

V tej vojni, v tej silni vojni, smo začeli dobro. Trenirali smo dosti mož, izdelali smo dosti orožja in zgradili mnogo ladij.

Toda to je šele začetek. Nihče izmed nas, noben moški in nobena ženska, bi ne bila niti za trenutek zadovoljna s trditvijo, da smo storili že dovolj za zmago.

ZGRADITI MORAMO ŠE VEČ!

Prekosili smo vse rekorde, ko smo prošlo leto zgradili 8 milijon ton ladjevja. Toda odločni možje pri armadi in mornarici vam bodo povedali, da niti 18 MILIJONOV ton, ki jih bomo zgradili to leto, ŠE NE bo dovolj!

NAŠ BOJ BO ŠE VEČJI!

Odslej pa do zmage mora biti Amerika na ofenzivi. V vedno večjem številu bodo odhajali vaši sinovi, bratje, zakonski možje v bojno linijo. Naše izgube so se že začele množiti in ne bodo manjše.

ZATO MORAMO KUPITI ŠE VEČ BONDOV!

Seveda, mi tudi sedaj kupujemo bonde. Toda pomagati moramo plačati za večje bojevanje in produkcijo . . . Mi moramo storiti vsaj toliko, po svoji najboljši moči, kot znašajo žrtve tistih Američanov, ki se borijo in potijo znoj na ducat frontah — najbolj krvave šele pridejo. Živa resnica je: ako hočemo, da se bo vrtel naš bojni stroj naprej, moramo dobiti 13 EKSTRA bilijonov dolarjev ta mesec. 13 bilijonov dolarjev nad našim rednim kupovanjem vojnih bondov.

V teku prihodnjih par tednov vas bo obiskal eden izmed tisočev prostovoljcev, ki so dali na razpolago svoj čas in nabor za to kampanjo. Toda ne čakajte nanj. Odločite se takoj, da predno bo ta kampanja končana, boste šli na bližnjo banko, pošto ali prostor, kjer prodajajo vojne bonde in boste storili svojo dolžnost. In pri tem ne pozabite: s tem, da storite svojo dolžnost, napravite sebi eno največjih uslug v svojem življenju!

Bondi Zedinjenih držav so največja investicija na svetu. Nobena ni boljša. To je investicija, ki se prilaga vašemu stanju. Dajo vam tudi priliko, ki je samo enkrat v življenju, da naročite in dobite take vrste svet, v kakršnem hočete živeti po tej vojni. Vsak cent, ki ga vložite v vojne bonde sedaj, bo pomagalo garantirati dosti zaposlitve v miru za vsakega izmed nas.

Za blagor svoje domovine — za blagor vas samih — INVESTIRAJTE VSE, KAR MORETE.

TA OGLAS JE DAL BREZPLAČNO

AMERIKANSKI SLOVENEC

Hlapec Jan

Stijn Streuvels

Potikala sta se po kmetiji in iskala, kje je odpadlo kaj, kar se je dalo vzeti s seboj ali pojesti.

Najmanjši so se igrali pri hiši in klicali mater, ki ni imela skoraj nikdar časa, da bi pogledala k njim. Njena edina skrb in velika pažnja je veljala bolehni punčki, ubogi mali stvarci, ki se ji zdravje od rojstnega dne ni nič popravilo. Bilo je, kakor da tleča iskrica njenega življenja zdaj zdaj ugasne.

"Ljubi Bog! Če mi vzameš to, potem ne bom imela ničesar več na svetu," je tožila.

Obsipala je otroka z neskončno skrbjo, se bala, bila potrta, razdražena in je živela v trajnem strahu, da bo svoje ljubljeno dete našla v zibeli mrtvo. Svojega samotnega, zapuščenega življenja ni videla, ker je bila vsa v delu. Kadar so bili dečki preskrbljeni, je sedla za statve. Vmes je delala na polju in ponoči je šivala in pripravljala perilo. Vedela je, da se mala vsota njihovega denarja bolj in bolj krči in da Janova mezda za veliko družino ne zadošča. Morala je vzdržati v bornem življenju, dokler ne bi fantje malo porastli. Trudila se je, da bi prišla tako daleč, da bi brez posebnega pomanjkanja in revščine dotrpela, ne da bi Jan opazil njene težave in skrbi. Vina ni čutila nič trudnosti; ko je bila pri eni stvari, je že mislila, kako bo opravila drugo. Delala je brez prestanka, ne da bi se zavedala kake žrtve ali preobremenjenosti, samo iz preprostega, nujnega čuta dolžnosti. Morala je skrbeti za red v gospodinjstvu in odvračati revščino in stisko. Pa je še vedno dobila časa, da je fante odvajala slabega vedenja in jih učila vsega, kar je znala. Hotela je napraviti iz njih poštene in dobre ljudi, ki naj bi bili tako vrli ko ona.

Tako je živela dolgo, ne da bi se utrudila. Fantje so zrastli in so kar cveteli. Sama ni vedela, kako stara in zdelana je. Nikomur ni pravila o pomanjkanju in živi duši v vasi ni prišlo na misel, da Vandeveughelovi potrebujejo pomoči in da se jim slabo godi. Vini se je pa zdelo, ko da bi se boljši časi vedno bolj bližali. Iz malega Jana je zrastel hlapček, Pavel je bil pastir in oba sta nosila domov svoj prvi zasluženi denar. Mati je še zmeraj negovala bledo hčerko in jo je grela na svojem srcu, da bi jo poživila.

Nikdar ni tožila o svojem težavnem življenju, ki se ji je zdelo nespremenljivo. Živela je v neprestanem garanju in ni gledala, kako izgublja svoje moči. Poglavitno je bilo, da je v gospodinjstvu šlo dobro naprej in da je dekletce ostalo pri življenju.

Jan je polagoma postal tujec in mu ni bilo več mar za hišo. Opazila je njegovo ravnodušnost; kadar je govorila o važnih rečeh, je šel rajši spat in ni poslušal. Tako je prišla do tega, da je svoje misli hranila rajši zase. Vse trpljenje, želje in načrte je ljubosumno gojila v svoji notranjosti, v katero ni pustila nikomur več pogledati.

Župnik je bil edini človek, ki ga je še vprašala za svet. V tihih molitvah je iskala upanja in utehe. To jo je krepilo in ji dajalo vedno več poguma za vztrajanje, dokler ne bi prišlo zaželeno izboljšanje. "Gospod, izpolni mi edino, za kar te prosim! Pusti mi hčerko, ki si mi jo dal!"

Hranila in razvajala je bolehno dete in se z vso močjo trudila, da bi jo ogrela in razveselila. Ob nedeljah je skrivaj kuhala majhne koščke mesa. Mislila je, da bo mogla z juho bedni nebogljeni stvari vliti novega življenja. Vtikala mu je v usteca omehčane drobtinice, a otrok je obračal glavo v stran in hrano metal iz sebe kakor nekaj nepotrebnega. Slabel je vidoma. Vina tega ni hotela verjeti, ni se zanesla na svoje oči in je še zmeraj upala na izboljšanje. A dete je tiho tiho ugasnilo brez krika in joka, nalahno kakor lučka, nežno, kakor je prišlo. Mati božja! Niti cela tri leta se ni moglo držati pri življenju. Tiho se je používalo in se ni razvijalo, odkar ga je mati rodila. Tako se je vrnilo tja, odkoder je prišlo, pač kakor angelček v nebo. Bilo je prenežno, da bi s krepkimi, zastavnimi brati živelo na zemlji.

Vina se ni mogla potolažiti. Vse njene misli in upanja so se gibala okoli dekletca. Pozneje bi ji pomagalo in je bilo edino na svetu, kar ji je še kaj pomenilo. Ko ga je z notranjim odporom spravila na pokopališče, je čutila, kako so se v njej nenadno zrušile vse sile. Cilj njenega delovnega življenja je šel po vodi; nobenega razloga ni več videla za svoje križano, truda polno življenje. Malodušno, čmerno in bolno je poslej živela; nenehno se je bavila s svojo veliko nesrečo. Ni se zavedala, kako ji žalost je telo, in čutila je le svinčeno trudnost v nogah in nove težave pri vsakem naporu. Popolna oddahnitev po mrzličnem prenapenjanju zadnjega časa, ki ji ni dalo niti do sape, jo je hromila in utrujala. A menila je, da bo prešlo in se kmalu obrnilo na bolje.

Ni še mislila na bolezen, pa ji je vendar smrt že trdno tičala v telesu.

Noge so ji odpovedovale. Prav do zadnjega se je borila proti omotici, ki jo je hotela brezpogojno premagati, a potem je morala odnehati in leči. Bila je izčrpana od porodov, izmučena, skrušena, izmozgana do skrajnosti, zdelana in brez življenjskega soka. Nič ni tožila in vdano je čakala; brž ko bi si opomogla, bi šla spet na delo.

"Moji fantje, moji ubogi fantje," je mislila.

Jan je stal s pobešenimi rokami v zadregi ob njenem ležišču in izpraševal: "Kaj bo pa zdaj?"

Vina mu ni mogla razložiti, kaj ji je, in ga je poslala na delo. Oba starejša fanta sta kuhala za male brate; mati ni mogla zaužiti ničesar. Vse drugo delo je ostalo.

Kletta Vermeulen je obiskala Vino in pozneje sta prišli Minna in Rielda. Ženske so stale ob postelji, skušale uganiti bolezen ter skomizgovale z rameni. Od doma so prinesle s seboj kapljice in zdravilne zeli. Ko so odhajale, so iskale tolažilnih besedi in so dejale:

"Še malo potrpi, Vina, kmalu bo bolje. Potem bo prišlo poletje z lepimi, toplimi dnevi. Pokoncu glavo!"

Lepi, topli dnevi so prišli in povsod je udarjalo na dan novo življenje v mladostnem zagonu. A Vina se ga ni udeleževala. Čutila je razločno v svoji notranjosti: "Z mano je pri kraju, čisto pri kraju."

Nič se je ni več dotaknilo; pustila je vse okrog sebe, naj se godi, kakor hoče.

(Dalje prih.)

VESTI O DOMOVINI

(Nadaljevanje z 1. strani)

tu Schiller-ja in Goethe-ja, Dante-ja in Leonardo da Vinci-a. To delajo narodi, ki so zamenjali ideal surove sile za moralnost, harmonijo in večno lepoto. Ako narobe-vzgoja zavede celokupen narod po krivih potih v osamljenost, ne le gospodarsko, temveč duševno in moralno osamljenost, se nemoralnost dvigne in postane zakon. Posledica pa je propadanje celokupnega organizma človeštva.

Naj bi naš institut, ki je obravnaval dolgo serijo vzgojnih problemov, ki so se danes pojavili ne le pred posameznimi narodi, temveč pred celoto človeštva, oznanil vsemu svetu v imenu Amerike: dolžnost vsega človeštva je, da obnovi znanstvene institucije in vzgojo v onih deželah, ki so postale žrtve fašizma in da na podlagi vzgoje in pre-vzgoje izruje iz sveta in prepreči zopetno pojavo nacističnih in fašističnih doktrin, ki so najnevarnejše od vseh družbenih in duševnih boleni.

To bi morala biti temeljna misel demokratičnega Charterja.

KOLIKO SMO KATOLIČANI ODGOVORNI ZA JAPONSKO PAGANSTVO?

(Nadaljevanje z 1. strani)

načine življenja, kakoršne uči katoliška cerkev. Vas bo morda iznenadilo, ampak povem pa, da edino v teh naukih vidim resnico. Zdaj sem prepričan, da ste vi v pravem in da smo mi v napačnem. Ampak jaz dolžim vas, ker vi ste imeli resnico, pa jo niste prinesli k nam. Kristus, vaš Voditelj je zapovedal, da nesite resnico vsem narodom in vsem ljudem. Ampak napram Japoncem ste v tem oziru prav malo storili."

Učeni Orijentalec je nakremžil obraz in dejal: "Jaz čutim, kakor da ste nas ogoljufali tega. Ako bi bili vi dali ljudem resnico, mi ne bi nikoli ne zašli v krizo, v kateri smo. Uvidevamo naše napake, vsaj jaz jih uvidevam, sedaj, ko je prepozno!"

Misijonar Father Murphy pristavlja: Vem, da je bil Japonec napačen, kar se tiče zapoznelosti, ker prepozno ni nikdar. Nekega dne bo spoznal, da prepozno ni nikdar. Ampak, ali je bil Japonec napačen tudi glede krivde, ki jo je zvračal na nas, da nismo poskrbeli dovolj, da bi jim bili prinesli katoliškega nauka o življenju? Mi smo jim dajali stroje, železo in orožje. Ali je bilo samo to kar so Japonci potrebovali?"

—o—

Katoliški Slovenci smo tako močni, kolikor in kakor je močno naše katoliško časopisje.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem!
JOHN IN FRED GORSICH
SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
1200 So. Santa Fe Ave. -:- Pueblo, Colorado
SLOVENSKIM GOSPODINJAM SE PRIPOROČAMO.

HVALEŽNO DELO

(Nadaljevanje z 2. strani v Prilogi)

— ura je že šest. Mnogokrat se program zavleče celo do sedme in osme ure. Tako vzame tak dan ljudem po deset in dvanajst ur časa. Ali bi ne bilo bolje, ko bi bili taki programi bolj praktično urejeni? Da bi ne bili tako dolgi? Tisti, ki take proslave prirejajo, naj bi o tem razmišljali. Pa pustimo to sodbo drugim, mi pa stopimo k drugemu cilju te črtice in ta je:

Društvo je imelo jubilejno proslavo, kakor že omenjeno. Cerkveni del slavnosti je lepo izpadel, tako tudi banket. Po banketu pa so se vrstili razni govorniki, nazadnje so poklicali na oder ustanovnike. Postarani možje so prišli na oder. Občinstvo jim je ploskalo in dajalo priznanje. Ko ploskanje poleže, začne voditelj programa predstavljati spoštovane ustanovnike po imenih. Obenem vsakega vpraša, da naj vsak pove kaj zanimivega iz svojih dni. Govorili so ustanovniki in omenjali to in ono. Ko je bil predstavljen ustanovnik S., začne ta z glasnim povdarkom omenjati, da je zelo ponosen, da spada k katoliškemu društvu in h katoliški jednoti. Najbolj ponosen je pa na eno dejanje in to je to le:

"Bratje in sestre!" je začel s slovesnim povdarkom, "danes obhajamo petindvajsetletnico od kar je ustanovljeno naše ugledno društvo. Bil sem parkrat društveni uradnik, vedno delal za napredek društva, a najbolj mi danes ob našem lubileju stoji pred očmi en dogodek in ta je, kako sem pred nekaj leti dobil v društvo mojega dobrega prijatelja Z. Rad ga imam, zato jaz ne bom pripovedoval, kako sem ga pridobil v društvo. Ako pa on hoče sam to lahko stori."

V dvorani nastane tišina. Govornik ni povedal imena. Kdo bi bil, so se spogledujejo. Tam pri stranski mizi pa vstane odličen rojak in se oglasi:

"Dragi rojaki, jaz sem tisti, ki me je pridobil v to društvo ustanovnik S. Bilo je pa tako le: Stala sva pri smrtni postelji najinega dobrega prijatelja. Ta ni bil član tega našega društva in tudi jaz nisem bil takrat. Umirajoči in jaz sva bila zvesta pristaša svobodomiselnega lista "Glas Svobode". Tam so pisali, kako neumni so oni, ki slede svojim duhovnikom in ki še kaj dajo na to, kar duhovniki učijo in vera. Tiskali so dogodke o duhovnikih in kazali na take dogodke: Ali jih vidite, vas pa učijo o nebesih, itd. Umirajoči je umrl. Na pogreb ni bilo niti njegove razporočene žene, ne otrok. Pokopali so ga brez cerkvenih obredov. Nekaj dni po pogrebu pride prav ta le naš član ustanovnik S. k meni. Govoriti začne, kaj mislim o smrti pokojnika in če odobravam take načine umiranja brez vsake zadnje verske tolažbe. Zakaj ne, mu odgovorim. Jaz sem tudi takega prepričanja, kakor je bil pokojni. Omenjal sem mu dogodke iz Gl. Svobode, itd. On pa ni odjenjal. Celo leto me je še nagovarjal in ko so imeli pri fari sv. misijon me je toliko časa nagovarjal, da sem šel k pridigam. Začel sem misliti in še pri tistem misijonu opravil sv. spoved po dolgih letih. Dva meseca za tem, me je prav on nagovoril da sem pristopil k temu društvu sv. Jožefa, kamor zdaj spada tudi vsa moja družina. Vstanite, da vas vidijo."

In vstalo je kar devet oseb, žena in osem otrok. Po dvorani je zagrmelo glasno ploskanje. Mnogim so drsele solze po licih. Bil je ganljiv dogodek. Potem pa zopet vstane ustanovnik S. in pravi:

"Vidite, to je dogodek, na katerega sem najbolj ponosen!" Vsedel je in po dvorani je zopet grmelo ploskanje."

Ne trdim, da bi vsak lahko kaj takega dosegel, kakor je dosegel ustanovnik S. Ni za vsakega take prilike. Veliko takih prilik pa je že imel v življenju marsikdo izmed nas, pa jih nismo znali porabiti, kakor jo je znal porabiti in izvesti ustanovnik S. Družina njegovega prijatelja Z. bi bila morda še danes v nasprotnem taboru. Zasluga ustanovnika S. pa je, da ni, on jo je pridobil v katoliško društvo in s tem rešil za ta in mogoče drugi svet.

Agitatorji katoliških društev in katoliškega tiska so poleg duhovnikov največji misijonarji. Pazimo vedno, da bodo naši prijatelji z nami vred v katoliških društvih in da bo v njihove domove zahajal katoliški tisk.

Zakaj v kakoršni družbi so ljudje, taki so. In kakoršno časopisje čitajo, takega prepričanja so.

Pisano polje

J. M. Trunk

Brhka Slovakinja Lenčica Dobrik je postrežnica na zrakoplovu, s katerim pogostoma potuje naša "first lady", Mrs. Roosevelt. Pripoveduje, da je fina potovalka, zadovoljna z vsem. Dalje omenja, da je priprosto oblečena: klobúk čisto navaden, nič žide, nič visokih pet, vedno tudi pri ročnem delu. Fine and dandy. Pa poznam to in ono "lady", ki živi iz tega ali onega razloga od — reliefa. Ni nič sramotnega na tem. Ampak otroci so brez srajc, umazani in strgani, ona pa vsak teden nov klobuk najmodernejšega krova, ako ni svila, se niti ne dotakne, in pete so najvišje, kar jih je dobiti, in naj stanejo do deset dolarjev, in pri vsakem dirindaju je poleg in frizura je za sedem dolarjev!

Well, kaj pravite? No . . . star si in siten še povrh.

V GLEDALIŠČU

Skopuh svojemu sinu, ki se med odmorom sklanja čez balkon:

— Ne vedi se tako! Lahko bi padel v parket, pa bom moral plačati razliko med vstopnino . . .

Michael Trinko in Sinovi
PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS
Pleskarji in popravljači ometa in sten.
2114 W. 23rd Place, Chicago
Telefon Canal 1090
Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, se vam priporočamo, da daste nam kot Slovencem priliko in da vprašate nas za cene. Nobene zamere od nas, če daste potem delo tudi drugam. Za pleskarska dela jamčimo.

DR. JOHN J. SMETANA
Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani)

čala še o drugih, pa mi ni znano. Če bi kedo rad, da pošljem v list, naj mi sporoči, ali naj pa kar sam pošlje.

*

Kaj pa kampanja Am. Slovenca! Bliža se koncu. Naj se vsak naročnik in naročnica nekoliko pobriga in nekaj stori za ta lepi list, ki je starosta vseh slovenskih listov v Ameriki, saj deluje že 52 let neumorno med nami. Starejši naročniki izumirajo. Da se list ohrani med nami, mu je treba novih naročnikov . . .

Prav zanimiv dogodek o Am. Slovencu mi je sporočil tudi moj sin Tony, iz Spokane, Washington:

Fantje so spali v baraki, oziroma, bili so v posteljah, pa pravi eden, ki je ležal nasproti Tonetu — angleško, seveda —.

"Keber, tvoje ime se mi zdi pa tako znano."

"Ali res? Zakaj?" pravi Tony.

"Moja mama bere slovenski list "Amerikanski Slovenec" in včasih omeni, da iz Waukegana dopisuje neka Jennie Keber."

"To so naša mama," pravi Tony. "Ali si ti Slovenec?"

"Da. Iz Kalifornije."

Stisnila sta si desnice in od tedaj sta najboljša prijatelja. Fant iz Kalifornije je star 21 let, moj sin pa 20. Kmalu po tistem sem poslala Tonetu potico. "Naša mama spečejo ravno takšno!" je pripomnil Kalifornijčan. Tudi drugi so bili deležni te potice, ker je že menda taka navada, da vsak deli z drugimi, kadar kaj dobi. Fantje so prav veseli, kadar pride kaj od doma . . .

Mi pa radi beremo dopise, ki jih naši vojaki pošljejo. Saj je že sam urednik Am. Slovenca pisal in apeliral, naj se vojaki oglašajo, ali v angleškem ali v slovenskem jeziku, in bo vse lepo priobčeno v listu. Kdor ima svojega sina pri vojakih, bo še s toliko večjim zanimanjem zasledoval taka poročila.

Danes, ko tole pišem, mete zunaj sneg, kakor bi se nam približeval Božič, ne pa Velika noč. Je že precej pozno in bi že radi toplih dni. Nekoliko je že pozelenelo tukaj in tudi vrtove smo malo že posejali, pa ne izgleda, da bi moglo kaj rasti, ker je še premrzlo. Lansko leto mi je soseda Mary Oblak prinesla regrada že v začetku februarja, letos pa koncem marca. Zares razlika med leti. Lepa hvala ti, Mary. Drugo leto, če bomo še živeli, me tudi gotovo ne boš pozabila!

Vsem čitateljem Am. Slovenca voščim srečne, vesele in zdrave Velikonočne praznike.

Jennie Keber.

—o—

Vi radi berete vesti iz drugih naselbin; drugi radi bero novice iz vaše naselbine. Poročajte novice in dogodke v "Am. Slovencu".

Tiskarska dela

vse vrste točno in lično izvršena izdeluje naša tiskarna za organizacije, društva, trgovce in podjetja. Mi izdelujemo lepe tiskovine v več barvah. Dajte vaše prihodnje naročilo za tiskovine nam in prepričajte se o naši tozadevni postrežbi.

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEC
1849 WEST CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS

AMERIKANSKI SLOVENEC

VELIKONOČNA PRILOGA

IN TWO PARTS — PART II. | CHICAGO, ILL., TOREK 20. APRILA — TUESDAY, APRIL 20, 1943 | V DVEH DELIH — DRUGI DEL.

- - Ob Zveličarjevem vstajenju - -

VELIKA noč je vsako leto za katoliško cerkev dan radosti in nepopisnega veselja. Kakor je nekoč sv. Antonij učenjakom, ki so se hoteli z njim prepirati in dokazati, da Kristus ni Bog in človek, dejal:

"Kaj je več, vaši razlogi ali očitno dejstvo?" In pokazal je na bolnika, ki je slonel ob poti: "Ozdravite tega z vašimi razlogi!"

Potem je pa svetnik nagovoril bolnika: "V imenu Jezusovem ti naročujem, da naj boš ozdravljen," in takoj je bil zdrav. Tako sveta cerkev kaže vsemu svetu od mrtvih vstalega in povprašuje: "Kaj je več, eno dejstvo, ali vsi razlogi, kar so jih nasprotniki vere nagrmadili v teku stoletij?" Naj ti nasprotniki pokličejo vsaj enega mrliča iz groba. Če nimajo te moči, pa naj priznavajo, da je tukaj več, da Kristus ni človek, da je k nam poslani Sin božji in da smo dolžni sprejeti njegove nauke ter se ukloniti Njegovim naročilom.

Velikonočni praznik so obhajali tudi Judje, in sicer v spomin na čudno oprostitev iz Faraonove oblasti. Ta praznik se je obhajal v soboto, Zveličar pa je vstal v nedeljo, zato se je morala krščanska Velika noč ločiti od judovske.

* * *

Vstajenje Jezusa Kristusa od mrtvih je Njegov največji in najvažnejši čudež. Zveličar sam je polagal na čudež svojega vstajenja posebno važnost. Izgnal je prodajalce in prodajalke iz templja; tedaj so prišli na Njega farizeji, ki so bili dali za drag denar trgovcem dovoljenje, razstaviti živino na dvoru templja; vprašali so Zveličarja, kako se drzne izganjati ljudi? In Kristus jim je odgovoril, kažoč nase: "Razderite ta tempelj in v treh dneh ga zopet zgradim." Z vstajenjem, samo s tem čudežem, torej hoče Kristus dokazati, da je Gospod templja, da je Bog.

Tudi apostoli so med Gospodovimi čudeži polagali največjo važnost na njegovo vstajenje. Vstajenje Kristusovo je bilo tak dokaz resnice Njegovih besed, da mu nikdo ne more ugovarjati. Zato so apostoli sebe imenovali le "priče vstajenja". Ko bilo treba voliti mesto Judeža drugega, da se izpolni število dvanajsterih, so rekli: "Treba je, da eden izmed mož, ki so bili ves čas z nami pri Njem, postane z nami priča Njegovega vstajenja." (Dej, ap. 1, 22.)

Posebno sv. Pavel se vedno sklicuje na Kristusovo vstajenje. V listu na Rimljane piše: "Ako Kristus ni vstal, je prazen naš nauk in zaman je vaša vera, potem smo mi lažnjivi glasniki, ki pričujejo zoper Boga."

Gospodovo vstajenje je moralo tudi na pogane in Jude napraviti najgloblji utis, pred katerim so obmolknili vsi nasprotniki. Ko je bil Kristus zbudil iz groba Lazarja, razmišljali so farizeji, kako bi bilo mogoče odstraniti to pričo Gospodove moči, ker je zdaj drvelo vse za Kristusom, vsi so hiteli v Betanijo, da vidijo oživelega mrliča, pred katerim so morali farizeji in saduceji obmolkniti.

Pa ne najdemo dokazov o Kristusovem vstajenju samo med njegovimi ljudmi. Izpričujejo nam to še drugi viri. Znani pisatelj Jožef Flavij, ki je bil Jud po rodu, pa je služil kot rimski častnik. Flavij je pisal v svojih uradnih zapiskih o Kristusu: "Tisti čas je živel Jezus, človek poln modrosti, če ga sploh smemo imenovati človeka. Delal je namreč nečuvena dela in bil je učenik tistim, ki radi sprejemajo resnico. Tako si je pridobil mnoge iz vrst Judov in mnoge iz vrst paganov. Bil je mesija. Starešine so ga pri nas zatožili in Pilat ga je sicer obsodil v smrt na križu; a nikakor se mu niso izneverili, ki so ga bili prej ljubili. Tretji dan se jim bil namreč zopet prikazal, kar so od Boga poslani preroki o njem poprej povedali. In še do zdaj ljudstvo kristjanov, ki se po njem imenujejo, ni izginilo." (Antiq. 18, 3. 3.)

* * *

Vsako leto slavi ves krščanski svet Gospodovo vstajenje. Vsako leto odmeva po svetu zmagoslavna božja pesem Aleluja! Aleluja! Vstal je Kristus, naš Zveličar!

Toda kakor v Kristusovem času, ko je bival na zemlji med ljudmi, je imel svoje nasprotnike, tako jih ima skozi vso zgodovino. Radi bi zatemnelí njegovo slavo in veličino, včeraj tako, danes tako, jutri tako. Skozi devetnajst stoletij niso uspeli in ne bodo uspeli v bodoče. Na Ruskem so poskušali četrt stoletja, da bi vzeli iz ruskih src Kristusa. Ali jim je uspelo? Ravno obratno, v milijonih in milijonih ruskih src prav letos doni veličastno velikonočni spev: Kristus je vstal! Fanatični Hitler je prepovedal Kristusa na Nemškem. Sam hoče biti mesija. Ali bo obveljala njegova? Kaj še! Danes že bolj kakor kedaj obračajo tudi Nemci, ki se še niso popolnoma zgubili v pruski nadutosti, svoje oči nazaj proti Kristusu.

Svet ni zašel v take grozne zmešnjave, v kakoršnih je sedaj, samo to pot. Slične zmešnjave, samo da so se vršile v drugih oblikah, so se pojavljale več ali manj v vsaki dobi. Kakor v Kristusovem času, tako hoče svet v vsaki dobi živeti in napredovati brez Njega. Svet hoče biti "napreden"! Kako? Po človeško! Kaka pa je človeška naprednost? Velika je in vsestranska. Ampak brez krščanskega vodstva, je vsa ta naprednost, kakor nabita puška v rokah otroka, ki se ne zaveda da ima v rokah nabito puško, in da z njo lahko po neprevidnosti ubije one, ki so okrog njega. Tako tudi sodobni svet. Z vsemi modernimi iznajdbami bi človeštvo živelo, kakor ptiček v raju, ko bi znalo vse te pridobitve sebi in človeštvu v prid obračati. Ali jih zna? Kar poglejte na svet. Kakor blazneži se ljudje pobijajo. Ali jih je Kristus tako učil? Ne. On jih je učil Ljubezni. On jim je dal največji zgled požrtvovalnosti do bližnjega. Sam je umrl za bližnjega, za človeški rod. Samo Njegovega velikega nauka se je treba oprijeti, pa bi bili ljudje na svetu zopet ljudje in ne zveri, kakor so. Človeška naprednost sama je nič, če ni ta naprednost krščanska!

Zato pa nazaj h Kristusu! Nazaj h Njegovim naukom! Kristus naj vlada s svojo veliko Ljubeznijo! Kristus naj vstane zopet v človeških srcih! Njegova Ljubezen naj prekvasi človeško družbo in na svetu bo zopet prostor za mir in ljubezen, katere danes skoro nikjer več na svetu ni.

* * *

Svet more rešiti le molitev in neomajano zaupanje v Njega. Strašna vojna, ki je zatemnela ves vesoljni svet, je kakor puščava, katera nam zakriva Njega, ki je bil poslan na svet v naše odrešenje. Molimo in prosimo, da svetu čimpreje zopet vstane On, ki edini more pomiriti strašni vihar v svetu.

Aleluja, Kristus je vstal! Veselite se, ker premagana je smrt! Aleluja, vstal je, kakor je obljubil! Naj Njegova božja Ljubezen ostane na veke med nami!

Vstal je - Aleluja!

Limbarski:

VELIKA NOČ

Veseli se zemlja, raduj se nebo,
približalo se je rešenje!
Pod križem nam sveti studenci teko,
umito človeštvo je z rešnjo krvjo,
nastalo je novo življenje.

O srečna, častita in blažena noč!
Vsa zemlja prepeva ti hvalo
za praznik vstajenja, za rajsko pomoč,
ti zrla edina si čudežno moč,
ko angel odvalil je skalo.

Ti noč zmagovita, svetlejša ko dan,
verige si robstva razbila;
sovražnik peklenski je v prah poteptan,
prinesla si zmago in mrak je končan,
nebesa si z zemljo združila.

Temoto razganjaš in lajšaš gorje,
s pozdravom miru nas pozdravljaš;
ljubezen in upanje vlivaš v srce,
lepoto oznanjaš nam večnega dne
in v raju nam prostor pripravljaš.

Blagoslovljeno, srečno in veselo Velikonoč želita vsem naročnikom in prijateljem lista,
UPRAVA in UREDNIŠTVO.

NEKAJ ZA VELIKONOČNO PREMISLJEVANJE

Nespamet bi bilo iskati boljšo, bolj praktično, bolj moderno pot iz današnje svetovne zmede kot je pot krščanstva.

Krščanstvo Jezusovo pozna tri postaje: Betlehem — uboštvo, Nazaret — delo, Kalvarijo — trpljenje. Temeljne postave praktičnega krščanstva so: jaslice, delavnica, križ. To se pravi: uboštvo, delo, trpljenje. Temeljne postave so za vse. Temeljne postave so za vedno. Pri temeljnih postavah ni nobene izjeme.

Prva fundamentalna postava krščanstva: jaslice — uboštvo. Moderno življenje se imenuje z modernim gospodarskim izrazom: kapitalizem in socializem, v sv. pismu: ples in zlato tele. Moderna družba pozna samo eno lakoto, samo eno žejo: imeti mnogo, mnogo. Ljudje se do krvi pehajo za denarjem in za uživanjem. Pridobivati, kupičiti, izžemati, to je podedovani greh naše dobe. To blazno divjanje za svetnimi blagri lahko uredi samo duh iz Betlehema: ubogi Jezus v siromašnih jaslicah.

Druga fundamentalna postava krščanstva: Nazaret — delavnica. Zemlja ne bo nikdar več paradiž brez dela. Nebes na zemlji, kakor nam jih nekateri obetajo, nikdar ne bo. Delati bo vedno treba. Samo le eno bo rešilo človeštvo propada: Nazaret. Delo je zavest vesti, delo je služba božja.

Tretja fundamentalna postava krščanstva: Kalvarija — trpljenje. Kalvarija ni samo gora pri Jeruzalemu. Kalvarija je svet. Žrtev trpljenja je najveličastnejša oblika službe božje in zato moramo zopet in zopet korakati na Kalvarijo.

Toda, kdor bi samo občudoval lep ustroj krščanstva, ta nima pojma o krščanstvu. Kaj je kristjan? Kristjan je človek, ki v njem živi, misli, dela, govori Jezus. Kristjan je nekaj nadnaravno vzvišenega, nadnaravnega: otrok božji. Kdor tega ne ve, je pozabil na poglavitno vprašanje katekizma. Kdor pa hoče biti otrok božji, ta mora zajemati iz studencev nadnaravnosti, to so zakramenti in molitev.

Toliko je gotovo: Samo svetniki morejo rešiti svet v težkih časih katastrofe: sveti otroci, sveti očetje, svetniške matere, svetniški delavci. Tisti, ki živi v njih Kristus.

Naše velikonočno voščilo torej:

Kristusa v naše domove, Kristusa v naše družine, Kristusa v naše duše. Kristusa — ubogega, Kristusa delavca, Kristusa — trpina. Brez njega ne moremo ničesar.

Jezus — ali katastrofa . . .

Regerčan:

MLATIČI

Kdo se ne spominja lepih poletnih dni v starem kraju, ko je začelo zoreti žito, najprvo ječmen, potem drugo žito, in v jeseni ajda. Kmalu po Kresu se je začela mlatev. Zgodaj v jutru, ko so komaj prvi žarki jutranje zarje razgnali temo toliko, da se je videlo kam stopiti, že so zapeli cepiči po podih svojo peesm: pika poka . . . pika pok . . . pika poka . . . pika pok . . .' in pokalo je cele dneve. Uho se je privadilo temu, in ko je mlatev jenjala, je bilo par dni kar pusto, dolgočasno, nekam prazno, ker ni bilo več slišati pesmi cepičev.

Mlatve smo bili veseli mladi in stari. Zadnji, če je bila letina dobra in pridelek obilen. Mladi pa smo se veselili še iz drugih razlogov. Kadar smo imeli mlatiče pri hiši, se je navadno v loncih tudi kaj boljšega kuhalo. Matere so kuhale štruklje in suho meso, očetje pa so poskrbeli za mlatiče z vinom. Navada je bila: ko se je začelo daniti, so zapeli cepiči svoj pika poka, pika pok . . . To je bilo krog, ali pa kmalu po četrti uri v jutru. Okrog šeste so že oče prišli mlatičem na pomoč s steklenico slivovke ali tropovca in s hlebom kruha. Par grižljajev kruha in par požirkov žganja je mlatičem dalo prvo jutranje veselje. Že je zaukal ta ali oni mlatič, in cepiči so peli svojo pesem živahno naprej. Okrog sedme ure so mati pripravili gorki zajutrek. Bilo je ali zelje z žganci, ali prežganka na žgancih, ali žganci s cvrtjem, — včasih so mati zaklali celo piščance in pripravili okusen "ajmoht", — zraven pa je bila kava ali kaj drugega. Po gorkem zajutreku so cepiči zopet živahno pokali po podu. Dan je hitel naprej in ko je bila ura deset, so oče poklicali mlatiče v senco na predjužnik. Prinesli so vina, kruha in prekajene slanine ali kaj drugega za prigrizek. Mlatiči so si zopet podprli duše in mlatili s podvojeno živahnostjo. Opoldne je bilo gorko kosilo, ponavadi dve jedi, zraven zopet malo pijače, in mlatili so veselo. Ob štirih popoldne je bila malica; zopet vino in prigrizek, in fantje in možje so se vriskaje vračali na pod. Zvečer ob zatonu sonca se je delo končalo, in servirali so gorko večerjo, navadno zopet dve jedi in vino. Po večerji so mlatiči polegli malo po vrtu in prepevali. In ko so končali, je bila potica in likof. Lepo je bilo po lepi božji Dolenjski, pa najbrž je bilo tako po vsej lepi slovenski domovini ob času mlatve. Odmevalo je od jutra do večera, od vasi do vasi, od gore do gore, po ravninah in dolinah: pika poka, pika pok . . . pika poka, pika pok . . . pika poka, pika pok!

Pa kaj pišem o tem, saj vsak Slovenec in Slovenka, ki je prišel ali prišla od tam, ve, kako je bilo. Kaj pišem —? Malo uvoda naj ima naslednja črtica, ki vam jo bom v naslednjem podal.

* * *

Ne daleč od Novega mesta gori proti Gorjancem se nahaja podeželska vas "Težka voda". Ob deželni cesti kmalu od Pogancev naprej, ko se pride po ne prehudem klancu, se na desni strani nad cesto prikaže podeželska gostilna, kjer so rekli: "Pri Žanu". Od kod je prišlo to ime, mi ni znano. Gostilna pa je bila znana daleč na okrog. Ob nedeljah in praznikih so tja kaj radi zahajali meščani, pa tudi okoliških kmetov ni manjkalo. Meščani pa so imeli do tja peš približno do ene ure, in ob lepem vremenu je bil do tja prav imeniten sprehod. Tam pa so dobili vedno dobro pristno kapljico, dobre domače klobase, ali pak drug prigrizek, in tako je bila Žanova gostilna ob lepih nedeljskih popoldnevih vedno dobro obiskana.

Gospodar gostilne je bil ugleden in spoštovan mož. Bil je občinski zastopnik, ali kakor so rekli, "vaški mož". Kot tak je skrbel in pazil na vaška pota, na občinska zemljišča, itd. Vas Težka voda je bila v občini Šmihel-Stopiče, kjer je dolga leta županil daleč naokrog znani župan Jožef Zurc, ali po domače Pepe Štembur iz Kandije, ki je obenem vodil gostilno v Kandiji. Bil je precej krepke in obilne postave, po značaju pa velik humorist. V gostilni je ljudem pravil naprej in naprej take, da so se morali od srca smejati. Kadar je kdo kako povedal za smeh, je prišlo v navado, da so ljudje takoj pristavljali: "Ta je pa gotovo Štemburjeva!" In veliko je bilo res njegovih.

Ne daleč od Žanove gostilne na Težki vodi je bilo nekoliko "gmajne" — občinske zemlje. Bilo je samo kamenje in pa trnje, in nobena reč ni rastla tam. Na neki občinski seji vpraša Žan župana Štemburja, če mu dovoli, da bi tisti koščck "gmajne" preoral in posejal nekaj ovsa. Štembur se zasmeje in pravi:

"Gospodje soodborniki, meni se zdi, da moramo biti Žanu še hvaležni, če hoče to zemljo obdelati in požlahtiti. Saj ne raste tam itak nič ne. Enkrat mi je pravil nekdo, da je tam vrag svoje koze pasel. Ko so pa deželno cesto delali, so ga cesarski pregnali, in vraga je to tako razjezilo, da je tisto zemljo toliko časa teptal, da je vse steptal in zdaj le kamen in trnje gleda iz nje. Če se Žanu ljubi mučiti se s to zemljo, kar naj se. Jaz mu pa še povrhu obljubim, da mu bom prvo leto sam prišel omlatit ves oves, kar ga bo pridelal na tistem kamenju."

Štembur si je mislil, da se je duhovite iznebil. Vsi so se zakrohotali dovtipnežu. Na seji pa so bili navzoči tudi ravnatelj kmetiške šole na Grmu g. Dolenc, nadalje znani mesar v Kandiji, debeli Vindišar, in neki sodnik. Vsi štirje, Štembur, Dolenc, Vindišar in omejeni sodnik, ki se njegovega imena ne spominjam več, so bili vsi pravi debeluharji. Ko se je Štembur iznebil svojega dovtipa, so se vsi zasmejali rekoč: "Jaz tudi . . . Jaz tudi . . . Jaz tudi . . ."

"Velja, g. Štembur! Jaz bom zemljo obdelal, vi štirji, ki vsi na "suhi jetiki" bolehate, pa pridete za gotovo in omlatite oves!"

"Velja, velja," so ponavljali.

"Pod častno besedo se izjavite," je še pristavil Žan.

"Pod častno besedo in z vso gotovostjo izjavljamo, da pridemo!" so odgovorili.

"Če hočete, zapišemo še lahko v občinski zapisnik," je eden pristavil, "kar pa ni treba." "Naša beseda velja," so še enkrat ponovili in pritrdili.

Humoristični Štembur in ostali sodebeluharji so bili prepričani, da bi bilo nesmiselno pričakovati, da bo na tistem kamenju kaj zrastlo, in so imeli vse je za šalo. Žan pa je drugi teden s svojim hlapcem tisto občinsko zemljo očistil, kolikor se je dalo, kamenja in trnja, vsejal oves in pognojil z nekim umetnim gnojilom. Leto je bilo ugodno in oves je rastel, kar se je dalo. Žan je molčal in delal načrte. Štembur ga je parkrat, ko se je Žan oglašal po opravkih pri njem, pobaral o ovsu, Žan pa ni veliko o tem govoril.

Oves je dozorel. Žan povabi Štemburja nekega dne in mu pokaže visok dozorel oves rekoč: "Oves je dozorel. Te dni ga požanjemo in v kakih dveh tednih ga bo treba omlatiti. Obvestite svoje kolege in pridite mlatit."

"Vraga! Kaj res, da tu raste oves? In tako lep?"

"Da, kar poglejte, gospod župan, saj vidite, da raste. Jaz sem storil svoje, zdaj boste pa vi štirje svoje. Glejte pa, gotovo, ker vas bom vse držal za besedo, ki ste mi jo dali na občinski seji spomladi.

Navihani Štembur se je vrnil domov. Med potjo pa je koval načrte, kako bi izmotal sebe in ostale svoje kolege od dane obljube gostilničarju Žanu, da mu bodo omlatili oves. Kmalu je zamislil načrt in ga pozneje tudi izvedel.

Ovsa sicer ni bilo veliko, kazalo pa je, da ga bo vendarle za dober voz, snopja namreč, to je za štiri do pet nasadov na podu. Ampak za Štemburja, Dolenca, Vindišarja in sodnika, štiri take debeluharje, vseeno preveč. Štembur se je sam sebi smejal, si privzdigoval klobuk in se praskal po glavi, ko je potoval proti domu in v duhu gledal, kako bi z debelim Vindišarjem, Dolencem in sodnikom vihtel cepec in mlatil Žanu oves. Dali pa so Žanu obljubo, in to je treba izpolniti. Kako?

Ko je prišel čas mlatve, je Štembur dobil par Podgorcev in jih naprosil, naj pridejo ta in ta dan na dom gostilničarja Žana. Povedal jim je, da Žana prav takrat ne bo doma, ampak naj kar sami vzamejo iz kozolca oves in ga omlatijo. On sam jih bo že plačal potem in tudi za pijačo jim bo dal. Skrbijo naj, da bodo do dveh popoldne gotovi, nato pa naj na dvorišču počakajo; potem bodo pili.

Žanu je pa na drugi strani naročil, naj pride na dotični dan z vozom po nje, namreč po njega, Dolenca, Vindišarja in sodnika. Pride naj ob devetih dopoldne, da jih odpelje na svoj dom, da mu omlatijo oves. Obenem je naročil, naj Žanova žena skuha klobas, da bodo kot mlatiči imeli kaj ugrizniti. Žan je bil z vsem zadovoljen in je vse tako napravil.

Ko je napočil omenjeni dan, je bil Žan s svojim vozom ob devetih pri Štemberju.

"Ste gotovi?"

"Vsedi se!" mu pravi Štembur. "Ostalih gospodov še ni, pa kmalu pridejo in tedaj gremo."

Žan čaka do desetih, omenjenih gospodov pa le ni od nikoder.

"Ali pridejo?"

"Seveda! Saj so obljubili," se resnega obraza opravičuje Štembur. "Sicer pa še malo počakaj, stopim sam do Vindišarja."

Tam so čakali ostali trije, in res, malo pred enajstim pridejo vsi doli s Štemburjem.

"Zdaj bo čas za kosilo. Lačni ne bomo mlatili," se oglasi Vindišar.

"Saj res," pristavijo ostali, "gospod župan, prinesite nam kosilo, potem pa gremo."

Žan je prisedel in kosil z njimi. Pri kosilu so se počasi obračali in obotavljali, zbijali šale in šele malo pred eno uro popoldne so se odpeljali izpred Štemburjeve hiše, skozi Žabjo vas, Gotno vas in mimo Pogancev gori na Težko vodo. Ko privozijo na Žanovo dvorišče, jih je skupina Podgorcev že čakala. Pred eno uro so že omlatili zadnji nasad ovsa.

"No, pa kaj vi tu?" se začudi Žan.

"Mlatili smo!"

"Mlatili kaj?"

"Vaš oves. Ves je omlaten."

"Kdo vas je pa najel?"

"Gospod Štembur," se oglasi eden.

"Tako," se odreže Žan. "Skazili ste mi največje veselje. Štiri mesece sem se veselil, kako bom gledal tele debeluharje, ko bodo mlatili na mojem podu."

"Nič zato," so posegli vmes debeluharji. "Oves je omlaten, mi smo tu. Ti Žan prinesi na mizo vina, klobas in kruha, da po mlatvi pijemo likof.

Žan si ni dal tega dvakrat ukazati. Mize so bile kmalu polne vina, klobas in kruha. Vsi so si privoščili lepih dobrot. Štembur se je smejal, da se mu je tresla brada in trebuh, tako tudi vsi ostali njegovi kolegi debeluharji. Veseli so bili, da jim ni bilo treba svojih trebuhov zibati pri mlatvi na po podu in so od veselja pili in jedli. Podgorci so pa hvalili Boga, župana in ostale debeluharje, ker je pri tem vsak izmed njih nekaj grošev zaslužil in po vrhu jedel dobre klobase in jih zalival z dobrim vincem. Pozno v noč se je likof pri Žanu zaključil s sledečimi besedami debelega sodnika:

"Slavna družba! Vse se je lepo izteklo. Gospod župan je vse lepo uredil in izvedel. Oves je omlaten, mi pa smo vsi zadovoljni in veseli. A vi gospod župan pazite, kadar boste zopet kake obljube dajali. Kaj bi bilo, ko bi mi morali sami Žanu oves omlatiti. Jaz ga nisem še nikoli mlatil in skrbelo me je, kako bo šlo. Zdaj ste nam to veliko vprašanje rešili vi dobri in modri Podgorci. Hvala vam, in vi gospod Žan jim na moj račun še enkrat napolnite steklenice!"

Žan je tudi ta ukaz točno izvršil. Nato so debeluharji odšli židane volje proti Novemu mestu. Podgorci so pa še precej časa pili na njihovo zdravje in bili veseli . . .

Regerčan:

NA LICITACIJI KLOBAS

Kako leto predno sem odšel v Ameriko mi je oče ponudil, če hočem sprejeti gostilno "na račun". To je način, lastnik te zalaga s pijačami in vsem drugim, tebi pa dovoli po toliko in toliko od litra. Jestvine in za prigrizke sem moral pa skrbeti sam. Ob nedeljah smo imeli vedno malo več gostov, ki so naročali poleg pijače tudi razne prigrizke. Tako se je vsako nedeljo prodalo po nekaj klobas in par hlebov kruha. Klobase sem kupoval v Novem mestu pri mesarju in bile so po 16 krajcerjev. Kuhane sem prodajal gostom po 20 krajcerjev. Zraven jih je bilo treba skuhati, torej ni bilo posebnega dobička.

Neke nedelje se ustavi pri nas stopški učitelj. Naroči si klobaso in pol litra vina.

"Pri katerem mesarju kupujete klobase?"

"Pri ta "puklastmu" v Kandiji," mu odgovorim.

"Kaj je to za en mesar "ta puklast"? Sem že večkrat čul ljudi, ko pravijo: pri ta puklastmu smo kupiil to in ono, a ne poznam ga pa ne," pravi učitelj, "ali je res puklast, ali mu le kar tako pravite to?"

"Da, gospod, puklast je, zato mu pravijo ljudje tako. Morda ga poznate, tam na tisti stranski cesti ali potu, ko se zavije v Kandiji na pot, ki vodi proti Ragovemu in sv. Ani, ima svojo mesnico. Bavi se le s svijskim mesom, dela klobase in ljudje jih hvalijo."

"Niso ravno slabe, najboljše pa tudi ne," pripomni učitelj.

Par minut sva tiho. Učitelj je lepo zadovoljno porezaval klobaso in vmes zalival z dobrim rdečim vinom, ki ga je oče kupil tam nekje blizu "Gadove peči" pri sv. Križu.

"Vino imate pa dobro. Zelo dobrega okusa je."

"Hvala. Tudi drugi ga hvalijo. Naš oče so pač natančni pri kupovanju vina," dopovedujem učitelju.

"Če hočete pa dobre klobase imet, pa pojdite po nje h sv. Joštu. Tam je tisti teden po sv. Antonu licitacija. Navada je, da je za cerkev sv. Jošta bira in ljudje iz okolice prineso kot dar klobase. Nekateri narede za sv. Jošta prav velike klobase. Potem pa klobase na licitaciji prodajo. Kdor da več, to je za posamezno klobaso, tisti jih dobi. Denar, ki ga prinese licitacija, pa gre za cerkev."

Radoveden sem postal. Nisem preje še slišal o licitaciji klobas pri sv. Joštu. Zato sprašujem učitelja dalje:

"Kedaj bo licitacija letos?"

"Če se ne motim je prvi poneedljek po sv. Antonu."

"Hvala. Ako bo le moč bom šel pogledati tja."

Na prvi ponedeljek po sv. Antonu se odpravim h sv. Joštu. Kar gotov sem bil, da bodo klobase moje. Vzel sem seboj male sanke in dva žaklja, v katere bi dal klobase, če bi jih dobil.

Po maši se je zbrala skupina ljudi in dva cerkvena ključarja sta vodila licitacijo. Takoj je padla prva ponudba deset krajcerjev za vsako. Jaz sem bil prvič na licitaciji. Pogledal sem v veliki koš in nekatere so bile srednje, nekaj malih, a nekaj pa tudi velikih, ki je ena štela za pet drugih. Vredne so se mi zdele, če bi jih plačal po 18 do 20 krajcer za vsako.

"Jaz dam po 12 krajcarjev."

"Jaz pa po 13," se oglasi nekdo za menoj.

"Jaz 14!" zakličem.

"Po 14 so, k prvem, drugem," sledi malo odmora. Nihče se ne oglasi. "In . . in . . in . . " kriči ključar . . "in k tretjem!"

Klobase so bile moje.

Na to smo jih šteli. Precej jih je bilo. Plačal sem za nje nekaj nad 40 kron. Žakle sem zavezal, naložil na sanke in vlekel proti domu. Popoldne enkrat sem jih privlekel domov. Pri očetu je ravno vasoval šmihelski mežnar Knafelc, ki je rad burke uganjal. Ko klobase izložim in jih razobesim na palice, da jih spravim pod streho na suh kraj, me je z bistrim očesom opazoval mežnarjev oče. Ko sem pa par ta velikih obesil, je delal zraven vse vrste pripombe. Ni bilo drugače, skuhali smo jih par takoj in jih pokusili. Bili so pa res salamensko dobre, je menda pač vsak kmet za sv. Jošta naredil najboljšo klobaso, drugače si nismo mogli predstavljati. Oče mežnar jih je hvalil, da so take, da bi jih sami angeljčki jedli.

Drugi dan so že po vasi govorili, da sem izlicitiral pri sv. Antonu tako velike klobase, kakor konjski komati. Reklama je pa pomagala. Prihodnjo nedeljo sem imel polno hišo gostov. Vsak je hotel klobaso. Cel popoldan sem kuhal klobase in pridno nosil vino iz "Gadove peči" na mize. Tudi drugo nedeljo je bilo skoro prav tako. Za tretjo nedeljo jih je pa že zmanjkalo in baš tisto nedeljo je prišel okrog zopet stopiški učitelj. Prvo, kar je rekel, ko se je vsedel za mizo je bilo:

"Ali ste dobili klobase pri sv. Joštu?"

"Sem, gospod učitelj, ali žalibog zadnje sem prodal pred par urami."

"Ni zlomek?"

"Res je, tako so bile dobre, da so ljudje kar eden drugemu pravili naprej o teh klobasah. Prodalo bi se jih še na cente, samo ko bi jih imel."

Od vseh klobas sem spravil le eno, tisto veliko, ki je bila res tako velika, kakor obroč od velikega soda polovnjaka. Drugi dan sva jo skuhala z očetom in sva jo imela dovolj za skoro cel teden, tako velika je bila.

Za drugo leto sem naredil načrt, da pojdem zopet h sv. Joštu klobase licitirat. Ampak ostalo je le samo pri načrtu. Ko je prišla v deželo spomlad, so me začele osvajati druge misli. Sredi lepega majnika sem vzel slovo od doma in lepih dolenjskih gričev in gora in odšel v široki svet. Prišel sem v ta veliki novi svet, kjer sem še danes. Lepe Dolenjske in njenih lepih gričev in goric se pa še vedno pogosto spominjam in iskreno želim, da bi jih mogel še enkrat videti. O nepozabna lepa slovenska zemljica!

Regerčan:

HVALEŽNO DELO

V slovenski naselbini N. so oglašali jubilej slovenskega katoliškega društva sv. Jožefa, spadajočega h katoliški jednoti. Na programu je bila najprvo slavnost v cerkvi, ki se je začela s slovesno sv. mašo. Nato je bil jubilejni banket v dvorani, za banketom pa je bil naveden dolg govorniški program. Cela vrsta govornikov, kakor je to že običaj. Navadno so taki programi veliko predolgi in vse preveč natrpani z raznimi govorniki. Ampak navada je taka in tej navadi se po naših naselbinah ne morejo odreči. Tako so vse naše te vrste programi veliko predolgi in podobni eden drugemu. Začno se z banketom, potem slede kaki glasbeni ali pevski nastopi na odru, potem pa slede dolgi govori, ki se vlečejo brez konca in kraja. Ljudje so takih vedno enakih prireditev že kar naveličani. Dolgočasijo se na njih, a pomagati se ne da.

Navadno povabijo v vsakem kraju župana, potem še druge politikarje. In če je taka prireditev blizu volitev, potem taki povabljeni politikarji priliko dobro izrabijo in govore večinoma o svojih političnih programih in o svojih strankah. Polovico časa gre samo za to. Ljudje okrog omizja se pa dolgočasijo, zehajo, itd. Take programe bi bilo treba reformirati. Po banketu naj bi sledil primeren oderski nastop. Otvoritev mora imeti patriotično lice. Potem pozdrav občinstvu. Za tem pa naj bi govoril samo en glavni govornik. Ta naj bi v svojem govoru obdelal vse, kar zahteva slavnost dneva. Častni gostje in drugi, pa naj bi bili samo predstavljeni, in ko se omeni njih imena vstanejo, se priklonijo in zopet vsedejo. Na ta način bi se taki programi skrajšali vsaj za polovico in občinstvo bi se jih veliko raje udeleževalo.

Oprostite, da to pišem. Nimam namena koga žaliti, ampak resnica je, da programi naših društvenih prireditev so v takih slučajih veliko predolgi. Kar poglejte:

Slavnost se začenja navadno z dopoldansko slavnostjo v cerkvi. Društva in gostje se začno zbirati že ob 9. uri zjutraj, okrog 10. ure ali še pozneje je slovesna maša, ki navadno traja uro in pol, ali še več. Po tem se podajo v dvorano. Tam se zavleče včasi po celo uro predno se začne servirati kosilo. Ko to jenja se začne z nastopi. Glasbene in pevske točke še poslušajo. Potem pa pride na oder kak O'Brien, mestni župan, za njim kak O'Connell, tak ali tak "City Official". O'Brien govori eno uro, pripoveduje, kaj je storil njegov stari oče, kaj njegov oče in kaj je storil že on in še kaj bo. Drugi vlečejo program prav tako. In ko O'Brieni in O'Connelli jenjajo, se navadno takoj poslove, češ, da imajo še mnogo raznih sestankov. Slovenci pa čakajo. Ko pridejo ti na vrsto navadno že zvoni angelovo češčenje

(Nadaljevanje na 4. strani)

Regerčan:

ŽIVLJENJE SE PONAVLJA

Pusto februarsko jutro je zunaj. Snežinke skušajo naletavati, pa zopet jenjajo. Oče Bogolin je odprl vrata, pogleda proti zapadu in vzhodu po 22. cesti, si privihne ovratnik na suknji, hitro pomete sneg po stopnicah in že smukne nazaj v hišo. Kdo naj stoji po zimi zunaj . . .

Pismonoša prinese prvo pošto, zavitek pisem in zavitek časopisov. Pripoveduje nekaj o vremenu in omenja vojsko, nato se poslovi in gre. Tak je skoro vsaki dan, prijazen in poslužen človek.

Poberem pošto in grem za pisalno mizo, da odprem, da vidim, kaj želijo stranke danes.

Odpiram in odpiram. Pred oči mi pride pismo iz Clevelanda. Odprem tudi tega in berem:

"Dragi g. urednik! Prosim pošljite mi čimpreje en vojaški molitvenik z rožnimvencem, ki jih oglašate v vašem listu. Rada bi ga imela do petka, ker v soboto odide moj sin k vojakom in bi mu ga rada podarila za spomin. Upam da mi napravite to uslugo . . ." Itd. se je pismo glasilo.

Sam na sebi ta slučaj ni nič novega. Na stotine takih pisem je že prišlo. Odpremo jih, izvršimo naročilo in končano je. Kaj pa je s tem slučajem, da ga omenjam? Počakajte, da povem.

Ko sem pismo prebral do konca, sem čital podpis Mrs. Josephine M. Iz iste vasi pride v starem kraju, kakor jaz. Ko sem odhajal od doma je bila mala deklica, kakih sedem ali osem let stara. Njen brat pa je bil menda kako leto ali dve mlajši od mene. Prijatelja sva bila in bil je dober fant. Večkrat se ga spominjam, kako sva ob nedeljah v jeseni "liščke" in "cajzelce" lovila na limanice, ki sva jih nastavljala na konoplje. Pa še vse to ni taka reč, da bi se morala omejati, radi nekaj drugega pišem.

Leta 1921 sem bil na agitaciji za naše liste v Clevelandu. Nekega dne trkam na vrata in odpre mi mlada žena srednje postave. Nisem je poznal. Omenim ji, da sem na agitaciji za liste in razlagam pomen istih itd. Mlada žena me prekine:

"O vi ste, sem brala pri sosedovih in že videla vašo sliko. Stopite, stopite, notri. Seveda se bomo naročili." Res so se. Pišem potrdilo, ga iztrgam iz rezitne knjižice, položim na mizo in zapiram torbico, da se odpravim naprej po agitaciji.

"Kaj me nič ne poznate?"

"Oprostite, prav nič ne. Kdo pa ste?"

"Uganite?"

"To bo težka stvar. Ne bom uganil. Ne vem če sem vas kedaj videl?"

"O ste, ste, se ne spominjate tiste male Pepce? Jaz se pa še spominjam, kedaj ste vi šli v Ameriko, če sem prav bila majhna."

"Kaj, tista si ti? Saj ni res?"

"Je, je."

"Tako, kedaj si pa prišla v Ameriko?"

"Pred enim letom. Čez tri tedne na to sem se možila."

V drugi sobi se je med tem ravno oglasil kak mesec star njen novorojenček sinček. Ve . . ve . . vé . . je začel vekati, kakor taki junački znajo, kadar se prebudijo.

"Tam poje pa že naslednik," je nervozno omenila.

"Prav, prav . . . In kaj je s tvojim bratom? Kje je on?"

"Tega pa ne boste videli več. V Karpatih je padel leta 1915."

"Res? Da je padel . . .?"

Kar zabolelo me je. Tineta sem res rad imel.

Ona pa hiti pripovedovati naprej, kako je bilo doma med vojsko. Še danes vidim v duhu tisti prizor. Sedela je na drugi strani mize in pripovedovala nekako tako-le:

"Med vojsko je bilo hudo. Ko je vojna nastala sta tekom treh mesecev oba šla, oče in Tine. Oče se je prehladil, Tine pa je padel v Karpatih leto pozneje. Tineta nismo več videli, oče pa je za jetiko umrl potem doma. Potem smo same z materjo delale, kakor sva vedele in znale. Materi je bilo silno hudo za Tinetom, tako so ga radi imeli. Še se spominjam, ko je odhajal, so mu na predvečer dali za spomin lep rožnivenec in lep križ, z naročilom, naj pridno moli in oni bodo molili doma zanj. Res smo molile za očeta in njega vsak večer. Ko je prišla vest, da je pogrešan, sem mislila, da ne bodo prenesli, a vendar so, a dolgo so žalovali za njim. Ko je vojska minila je bilo malo bolje, a pusto. Revščina povsod. Veliko gospodarjev in sinov ni prišlo nazaj. Mati so se starali, niso bili več trdni, jaz pa komaj sedemnajst let stara. Prodali so in bivajo pri sestri. Meni je pa M. Janez poslal karto in sem prišla v Ameriko lani. Zadovoljna sem. Če bo moč bom dobila še mater sem, da bodo pri meni . . ."

Njen prvorojenček sinček je zopet začel vekati . . ve . . ve . . ve . . Meni se je mudilo naprej, poslovil sem se. Ime sem si dobro zapomnil, videl jo pa nisem več.

Ob pismu, ki je ležal na pisalni mizi pred menoj, sem v viziji gledal po dvaindvajsetih let ves omenjeni prizor. Ob stavku, ki pravi: "Pošljite mi en vojaški molitvenik z rožnim vencem . . ., ker v soboto odide moj sin k vojakom, da ga mu dam . . ."

Pepca mi je pravila tako pred dvaindvajsetimi leti v Clevelandu: ". . . spominjam se, ko so mu na predvečer pred odhodom dali mati lep rožni venec in lep križ . . ." Zdaj ona piše po rožni venec, da ga bo dala v enakem slučaju svojemu sinu. Najbrže je ta siň tisti prvorojenček, ki je tedaj vekal, ko mi je pripovedovala zgodbico o svojem bratu Tinetu. Zdaj gre njen sin na vojsko. Ona mu bo dala rožni venec na pot. Lepo tako od slovenske krščanske matere. Poslali smo ji ga in upam, da ga je dobila.

Meni je pa tisti dan takrat in še mnogokrat mi stopi v duhu pred oči ta slučaj. Mati pred osemindvajsetimi leti je izročila svojemu sinu, mojemu dobremu prijatelju Tinetu rožni venec na pot, ko je odhajal na vojsko. Njena hčer Pepca, ga je zopet izročila po osemindvajsetih letih svojemu sinu. Kakor bi se ponavljalo. Za mater je bilo hudo, Pepci je hudo zdaj za svojim sinom. Tako le se ponavlja življenje iz rodu v rod? Kako dolgo še bo človeštvo moglo doprinašati take le žrtve? Ali bodo morale tudi v naprej matere vsakega rodu ali generacije dajati svoje sinove na žrtvenik vojnega moloha? Čas je, da bi demokratični svet, ki v tej vojni mora zmagati in bo zmagal, naredil po tej globalni vojni vse kar človeško mogoče, da se v bodočnosti enkrat za vselej prepreči vedno ponavljanje krvavih vojn.

Odkar obstoji svet, dela človeštvo za same vojne. Ali ni s človeštvom nekaj narobe? In še kako, to ve vsak. Skrajni čas je, da se po tej vojni začne delati na vso moč za protivojno razpoloženje v svetu. Ne bombe, ne topovi, ne strojnice, ne bajoneti, ne tanki, ne drugo orožje, marveč prava pamet in razum naj vodita borbe za boljšo svetlejšo bodočnost v svetu, da ne bodo matere rodile sinove samo za vojnega moloha, marveč zato, da bodo njihovi sinovi posvečali svoje življenje boljši bodočnosti človeštva! V to pomagaj svetu o ljubi Bog!

ARE YOU DOING YOUR SHARE?

ZA SMEH IN ZABAVO

ODLEGLO MU JE

Stric: "No, Mihec, kako se počuti tvoj očka?"

Mihec: "Mu je že odleglo, saj me je danes že našeškal . . ."

POZNA JIH

Mira: "Kako si pa spoznala, mamica, da me hoče Branko vzeti?"

Mati: "Poznati moraš moške. Kadar začne govoriti, da si mu všeč v najcenejši obleki, misli resno . . ."

POŠTEN NAJDITELJ

Sodnik: "Zakaj niste vrnili najdene denarnice?"

Obtoženec: "Bilo je že pozno zvečer."

Sodnik: "A drugo jutro?"

Obtoženec: "Drugo jutro ni bilo ničesar več v njej."

MALI JAHAČ

Stric (malemu nečaku, ki jaha njegovo koleno): "To je veselje, kajne?"

Nečak: "Da, toda jahati resničnega osla je lepše."

NARAVNI ZAKON

Učitelj: "V mrazu se torej telesa krčijo, a v toploti raztezajo. Povejte mi zdaj kak primer."

Učenec: "Pozimi so dnevi kratki, poleti pa dolgi."

IZPRED SODIŠČA

Zelo kratkoviden predsednik sodišča stopi k odvetniku, misleč, da je priča, in mu pravi: "Prisezite, da je to, kar ste rekli, resnica."

Ko se pa prepriča, da se je zmotil, se začne smeje opravičevati: "Oprostite, gospod doktor, saj vas nisem hotel žaliti. . ."

NEPOTREBNA SKRB

Vernik: "Gospod župnik, ali je greh opehariti žida?"

Župnik: "Ne delajte si nepotrebnih skrbi. Greh bi že bil, toda takih židov na svetu ni."

IDEALIST

Jera: "Kajne, Miha, da me ne jemlješ zaradi denarja."

Miha: "Beži no, Jera, kaj pa misliš. Denar jemljem zaradi tebe."

V ŠOLI

Profesor: "Kaj so znali Grki bolje kakor mi"

Dijak: "Grški jezik . . ."

NI VREDEN SOLNCA

Oče (sinu, ki lenuhari na vrtu): "Že zopet lenuhariš. Nisi vreden, da bi nate solnce sijalo."

Sin: "Prav zato ležim v senci, ljubi oče."

VARČNOST

Gospa: "Kolikokrat sem vam že rekla, da morate varčevati in že spet vidim, da gorita dve sveči!"

Služkinja: "Ne, milostljiva. To je ena sveča, ki sem jo prerezala na dvoje!"

UTRINKI

Prijemaj ljudi zelo previdno, kakor da so strohnel les, da se ti ne zabodejo kakor izveri v kožo.

●

Ljubezen je tista, ki ustvarja toliko sovraštva.

●

V vsakdanjem življenjskem boju so lastnosti tvojih soljudi kakor topovi, njih posebnosti pa kakor streli iz pušk, ki te ogrožajo še bolj zahrbtno.

●

V starih dobrih časih se je hudobnež v družbi bal sodbe čistih ljudi, danes se čisti boji sodbe hudobnih.

●

Tri stvari so na svetu, ki hitro minejo: odmev v gozdu, mavrica in pa ženska lepota.

●

Če se zanašaš dandanes samo na svojo pamet, si podoben kapitalistu, ki je prepustil ves kapital banki.

●

Prazna beseda najde mogočen odmev v prazni glavi.

VESELO VELIKONOČ
želim vsem Slovencem!
JAMES GOLDEN
Zastopnik
METROPOLITAN INSURANCE LIFE CO.
Chicago, Illinois

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ BUY U. S. GOVERNMENT WAR BONDS! ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Veselo in zadovoljno Velikonoč

ŽELI VSEM SVOJIM VLAGATELJEM IN KLIJENTOM

Metropolitan State Bank

URADNIKI:
JOHN B. BRENZA, predsednik
STEVEN S. TYRAKOWSKI, podpreds.
JULIUS C. BRENZA, podpreds. in blag.

BANKA, KI JE PREIZKUŠENA GLEDE VARNOSTI IN ZANESLJIVOSTI.

DIREKTORJI:
JOHN B. BRENZA
STEVEN S. TYRAKOWSKI
DR. SYLVESTER A. BRENZA
JULIUS C. BRENZA

2201 West Cermak Road TELEFON CANAL 1955 Chicago, Illinois

KUPUJTE ZVEZNE VOJNE BONDE!
Glavni cilj nas vseh mora biti zmaga nad sovražniki, ki so nas napadli. Zato kupujte, kar vam dopuščajo moči zvezne vojne bonde. Vprašajte za iste na naši banki in vam bomo postregli z istimi.

VARNOST IN JAMSTVO
Vse vloge na naši banki so zavarovane pri "FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION", katere ustanove je ta banka član. — Vsaka posamezna vloga je zavarovana do višine $5,000.00. — Trgovci, obrtniki, ustanove, društva so vabljeni, da začno pri nas s čekovnimi in hranilnimi vlogami.

VEDNO SMO NA RAZPOLAGO
Posameznikom, ustanovam in komurkoli potreba, kadar potrebujete kakih nasvetov, bodisi glede vlaganja vaših prihrankov, investiranja vašega denarja ali v kakršnihkoli denarnih ali gospodarskih zadevah. — V vsakem slučaju vas vabimo, da pridete in se z nami posvetujete.

Vesele velikonočne praznike želim vsem

J. C. PENNEY CO., INC.

Trgovati pri Penneyu se vedno izplača!

ELY, MINNESOTA

Veselo Velikonoč vam želimo

SPORTSMAN'S INN

JOS. KLUN, JR., lastnik

-:- Se priporočamo za obisk -:-

Telefon 199-M Ely, Minnesota

ELY CO-OPERATIVE ASS'N

na ELYU in na WINTONU, Minn.

Se priporočamo za nakup grocerije, mesa, sadja, zelenjave, moke, krme, gasolina, olja in barve.

Obenem želimo vsem veselo Velikonoč!

Vesele velikonočne praznike želi vsem

JUGOSLOVANSKI NARODNI DOM

-:- VINA, LIKERJI in PIVO -:-

Ely, Minnesota

Veselo Velikonoč želi vsem

PENGAL'S STORE

Grocerija in trgovina

Z MODNIM BLAGOM

Telefon 57 Ely, Minnesota

THE ELY SHOPPER

-:- MIMOGRAFIRAMO -:-

Ely, Minnesota

Želimo vsem prav vesele velikonočne praznike!

MILLIE'S READY TO WEAR

MILDRED SALMI, lastnica

Pri nas dobite že narejene obleke. Mi dajemo zelene znamke. Vsem odjemalcem želimo prav vesele velikonočne praznike in se priporočamo v naklonjenost.

Telefon 174 Ely, Minnesota

Prav zadovoljne velikonočne praznike želimo vsem odjemalcem in prijateljem!

VERANTH FUEL & LUMBER CO.

BARVE in INSULACIJE

Telefon 96 Ely, Minnesota

FENSKE HARDWARE & FURNITURE CO.

RAZPEČEVALCI PYROFAX PLINA in ELEKTRIČNE "NORGE" POTREBŠČINE.

Telefon 16-R Ely, Minnesota

VSEM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM ŽELIMO PRAV VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE.

Veselo Velikonoč želi vsem

LOPP'S FOOD SHOP

NAJBOLJŠA GROCERIJA TER SVEŽE IN NASOLJENO MESO.

Se priporočamo.

Telefon 78 Gilbert, Minnesota

ZAKLETO POLJE

(Slovenska kmečka pripovedka)

Nekoč je živel kmetič, ki ni bil ravno napačen človek, imel pa je to navado, da je zjutraj rad dolgo spal. Polje mu je prizadevalo čimdalje težje skrbi, ker je rodilo vsako leto manj; plevela je bilo veliko, drugega pa skoraj nič. Pa se je napotil v župnišče in potožil svoje težave gospodu.

"Glejte, gospod župnik," je začel, "moj sosed ima ravno tako zemljo, kakor jaz, pa njemu polje vsako leto tako lepo rodi, meni pa čimdalje slabše. Drugače to ne more biti, kakor da so moje njive zaklete. Ali bi ne hoteli iti in pregnati hudobca iz mojih njiv, in mu vzeti moč, da bo tudi moje polje tako lepo rodilo, kakor sosedovo?"

Župnik je poznal možakarja in njegovega soseda. Vedel je, da je sosed zgodaj vstajal in bil priden za delo.

"Kar pojdiva!" reče župnik in se pripravi, da bi šel.

"Ali ne boste vzeli črnih bukev s seboj?" vpraša kmetič začudeno in nekoliko v strahu.

"Da, tudi črne bukve bova vzela s seboj," pravi župnik in vzame črno knjigo s police. Tako sta šla odklinjat polje in preganjat hudobca.

Ko prideta do prve njive, odpre župnik črne bukve in pravi:

"Za to njivo bo treba posebne molitve; ker pa ni tukaj ne mežnarja, ne ministranta, pa kar ti ponavljaj za menoj ravno tiste besede, kakor jih bom jaz izgovarjal!" Kmet prikima.

Hodila sta po njivi, župnik naprej, kmet pa za njim. Župnik je držal pred seboj odprte črne bukve, pa ni veliko gledal v bukve; le njiho je opazoval, zraven pa je nekaj mrmral polglasno, kakor bi molil po latinsko. Skončal pa je glasno z besedami:

"Kamenje dol in gnoja gor!"

"Kamenje dol in gnoja gor!" ponovi za njim kmetič.

Spet je župnik nekaj mrmral in skončal glasno, kakor prej:

"Kamenje dol, pa gnoja gor!"

"Kamenje dol, pa gnoja gor!" zopet ponovi kmetič in nekoliko zardi. Preden sta obšla celo njivo, je moral izgovoriti ravno te besede kdo ve kolikokrat. Vsako pot je malo bolj zardel.

"Zdaj bova šla pa še na druge njive," reče župnik, "in bova še tam opravila ravno take molitve."

"Ne bo treba," pravi kmet počasi. "Zdi se mi, da sva že zadosti zmolila za celo polje!"

Odslej je kmetič vstajal zgodaj, kakor njegov sosed. Očistil si je njive kamenja in jih dobro zagnojil. Vsako poljsko delo je naredil o pravem času. Tisto leto ni pridelal nič manj kakor njegov sosed; raje malo več.

Ko je spet prišla pomlad, se je zopet napotil v župnišče. V cekarju je nesel veliko prekajeno svinjsko kračo, par klobas in štefan vina.

"Vzemite to, ker ste me naučili tako dobro molitvico," je rekel gospodu.

Spogledala sta se in od srca zasmejala.

*

Ta zgodbica ni podučna samo za farmarje, temveč tudi za tiste, ki obdelujejo vrtove, in takih bo letos veliko.

(Poslal Mr. J. K., Bradley, Ill.)

RAZNOTEROSTI

ZAKAJ JE STEKLA JUŽNA ŽELEZNICA PREKO ZIDANEGA MOSTU

Ko so v petdesetih letih minolega stoletja trasirali južno železnico preko naših krajev, so prvotno vzeli vpoštev pravec preko Trojan. Na posredovanje znanega nadvojvode Ivana, ki je živel na Štajerskem in imel v deželi seveda prvo besedo, so se pa potem odločili za progo preko Zidanega mostu, ki je bila v marsikaterem pogledu neugodnejša, nego bi bila ona preko Trojan. Pri tej odločitvi niso odločali javni interesi, marveč zasebni. Posredovala pa je pri tem grofica Ana v. Meran, rojena Plochel, morganatična soproga nadvojvode Ivana. Le-ta je imela bratranca Ivana Hendl, ki je bil kasneje povišan v plemiški stan z naslovom "pl. Rebenburg"; njegova last je bila graščina Sevnica ob Savi. Hendlu je bilo seveda na tem, da steče železnica v smeri Zidanega mostu. Obrnil se je na svojo sestrično, nadvojvodovo soprogo, ki je potem posredovala pri nadvojvodi Ivanu. Tako je stekla južna železnica po ženskem posredovanju namesto preko Trojan preko Zidanega mostu. Napoleon je imel prav: Povsodi ima ženska svoje prste vmes. — Š.

—o—

KAKO NAJHITREJE PRIDEŠ PO SVETU

"Kako na najhitrejši način potuješ po svetu?" je bilo vprašanje, ki je o njem razmotrivala družba.

"Železnica —" je pričel prvi, pa ni končal, ker ga je drugi tako prekinil:

"Z železnico ne bo nič. Imaš vse polno ovir, in kar je glavno, ž njo ne moreš povsod."

"Mogoče zrakoplov!" je nekdo pripomnil.

"Moramo že počakati, da postane okretnejši," ga je zavrnil sosed.

"Blisk!"

"Dobro, pa sedi nanj."

"Neumne šale!" se je zopet oglasil prvi. "Menim, da z mislijo še najprej prideš po svetu, kajti kaj je hitrejšega od nje?" Zmagoslavno se je oziral po družbi, pričakujoč splošnega pritrjevanja.

"Vi skoro utegnete imeti prav," se je po kratkem molku oglasil neki gospod. "Vendar se le zdi, da je tako, pa ni. Z nobeno stvarjo namreč ne naletiš na toliko ovir kot prav z mišljenjem. Zdi se mi, da je najboljše sredstvo, če hočeš res hitro priti po svetu, da vsakomur — v obraz poveš resnico. Nihče te ne bo zadrževal, ampak nasprotno!"

—o—

KAKO JE KROJAČEK ŽIDA "POTEGNIL"

Krojaček brez službe in žid sta potovala v najhujši vročini iz neke vasi v mesto. Postala sta žejna in stopila v gostilno. Tam je krojaček prosil žida, ki si je pohlepno ogledoval njegov nahrbtnik, naj mu posodi 20 Din, da bo mogel plačati jedačo in pijačo. Žid je privolil v to pod pogojem, če mu krojaček zastavi nahrbtnik z vsem, kar je bilo notri. Krojaček mu je izročil nahrbtnik. Vesel si ga je žid oprtal na rame in si natihem mislil: "Krojaček mi posojenih 20 dinarjev gotovo ne bo mogel vrniti — in nahrbtnik postane za vedno moja last. Imenitna kupčija, hehehe . . ."

Ko sta čez tri debele ure prispela do mesta, je krojaček segel v žep, izročil razočaranemu židu posojenih 20 dinarjev nazaj in se mu lepo zahvalil, da mu je pomagal v tej strašni vročini nahrbtnik nesti . . .

—o—

KAKO SE JE ZAROČIL BAN JELAČIČ

Hrvatski ban grof Jelačič je priredil sredi leta 1850. na svojem posestvu Novi dvori na Hrvatskem velik lov, na katerega je povabil množico gostov. Med temi se je nahajala tudi kontesa Sofija pl. Stockau, hči ene prvih grofovskih družin na Moravskem, ki se je ta čas mudila pri svojih sorodnikih na Hrvatskem. Kontesa se je odlikovala po svojem odličnem značaju, duhovitosti in lepoti. Ko so po obedu odhajali gostje na vrt, je kontesa v predsobi opazila banovo uniformo s sabljo. Hitro si je oblekla banovo suknjo in opasala sabljo, potem pa rekla smeječim se gostom: "Ali ne bi bila lepa banica?" — "Go-tovo, grofica!" je zdajci pristopil ban in jo na mestu zasnubil. Kontesa se ni prav nič pomišljala in je takoj rekla: da. Tako se je izvršila zaroka. Iz tega zakona se je rodilo samo eno dete, deklica, ki je v starosti 8 let umrla. — Po Jelačičevi smrti se je njegova vdova poročila z moravskim grofom Adolfom Dubskym, poznejšim avstrijskim parlamentarcem. (Dogodbico o zaroki bana Jelačiča je pripovedoval podmaršal baron Josip Neustaedter, čegar soproga Helena, rojena pl. Hervoič, je bila sestra moje matere.) — Š.

—o—

OPICA IN SIR

Dve mački ste šli na izprehod in sta našli kos sira. Obe ste hoteli imeti, a se niste mogli pogoditi. Prosili sta opico razsodbe, in ta jima je dejala: "Prava reč taka razsodba. Sir razdelim na dva enaka dela in dobita vsaka polovico."

Mački ste prikimali.

Opica je vzela tehtnico, razpolovila sir in tehtata.

"Tale," je pokazala na večji kos, "je pretežak." Prijela ga je in nekoliko odgriznila. Ko ga je zopet položila na skodelico, je bil lažji kakor drugi. Vzela je torej težjega in odgriznila košček. To je nekajkrat ponovila in pojedla ves sir, in mačkama ni ostalo nič.

(Prevel J. G.)

KLINX BAR

GOSTILNA,

kamor ste vabljeni kadar se mudite v bližini.

429 Chestnut Street,

VIRGINIA, MINN.

MINNESOTA STORE CO.

Trgovina z že narejenimi OBLEKAMI, KLOBUKI ZA ŽENSKE IN ČEVLJI.

VIRGINIA, MINN.

BLAGOSLOVLJENO VELIKONOČ

Mir našega Vstalega Gospoda, da bi bili deležni Njegove velike Milosti, Njegove Ljubezni, da bi imeli mir v okvirju svetosti svojih družin in da bi Kristusov Mir zavladal po vsem svetu, iskreno in prisrčno želijo svojim dragim faranom in vsem

Duhovniki pri sv. Štefanu:

REV. P. EDWARD, O.F.M., župnik.

REV. P. LEONARD, O.F.M., pomočnik.

REV. P. LOUIS, O.F.M., pomočnik.

Vesele velikonočne praznike želi vsem

FIRST NATIONAL BANK OF GILBERT

Gilbert, Minnesota

Prav vesele velikonočne praznike!

GRAHAM FUNERAL HOME

— POGREBNI ZAVOD —

na VIRGINIA in na EVELETHU

Minnesota

Veselo Velikonoč želimo vsem

COLVIN LUMBER & COAL CO.

-:- ŽELEZNINA — POHIŠTVO -:-

Zaloge na:

BIWABIK — AURORA — GILBERT, MINN.

Vesele velikonočne praznike želijo vsem sledeče ustanove:

- VIRGINIA CLEARING HOUSE ASS'N
- FIRST NATIONAL BANK
- AMERICAN EXCHANGE NATIONAL BANK
- STATE BANK OF VIRGINIA

Virginia, Minnesota

Prav zadovoljno Velikonoč želi vsem

THE HUB CLOTHIERS

Vodilna trgovina za moška oblačila.

SE PRIPOROČAMO.

Virginia, :- -:- Minnesota

Vesele velikonočne praznike želimo vsem!

KETOLA & COMPANY

na Virginia in na International Falls, MINNESOTA

Veselo Velikonoč želimo vsem!

BEST GAS & OIL CO.

JOS. POTOČNIK, lastnik

Prodajamo Conco Gas, Kerosene, gorilno olje, Deisel motorno olje, olje za druga mazila in Hood Tires.

Virginia, Minnesota

ZAMOREC V PEČI

Neki zamorec se je iz vroče Afrike pripeljal v mrzlo Ameriko. Bilo je to sredi zime. Črni sin puščave ni nikdar prej videl snega in tudi ni vedel, kaj je mraz. Zato je jel kar koj od mraza trepetati, ko je urnih krač hlačal od kolodvora v mesto.

Postal je truden. Sedel je pod drevo ob poti, da bi se malo odpočil.

Čez nekaj časa so ga opazili mimoidoči in so se jeli gnesti okoli njega. Bil je že ves trd od mraza in ni kazal nobenega znaka življenja več. Odnesli so ga v bližnjo hišo in ga skušali oživeti. Zastonj. Zamorec je bil mrtev.

Potisnili so ga zato v tisto peč, v kateri v Ameriki mrliče sežigajo. Zaprli so vratca in dobro zakurili.

Ob določeni uri, ko se mora vsako truplo že v pepel spremeniti, so vratca spet odprli. In glej čudo prečudno: zamorec je udobno sedel sredi peči in se prijazno smehljal, da je tako lepo na gorkem. Tistemu možu, ki je odprl vratca peči, je glasno zaklical:

"Hej, vi mož, zaprite no tista vratca, da ne bo sapa vlekla notri." —

Kajne, vam je tič takle zamorec, ki prenese z lahkoto takšno strahovito vročino! Samo p o m i s l i t e — če bi vas posadili na tisto razbeljeno žrjavico v peči . . .!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
vam želijo
Uradniki in Odborniki
RELIANCE
FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
Vsem Slovencem rojakom priporočamo:
☞KUPUJTE ZVEZNE VOJNE BONDE!☜
1904 W. Cermak Rd. -:- Chicago, Illinois
Telefon Canal 7130

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želimo vsem rojakom Slovencem in bratom Hrvatom!
PARK VIEW
WET WASH LAUNDRY CO.
FRANK GRILL, predsednik
1729 West 21st Street Tel. Canal 7172-7173
CHICAGO, ILLINOIS
Obenem naznanjamo, da imamo sedaj najbolj moderno izpopolnjeno pralnico. Inštalirali smo najnovejše stroje. Izdelujemo vse delo doma, kar doslej nismo mogli. Zato vam jamčimo, da bote pri nas vedno najbolje postreženi. Za naročila nas pokličite na telefon: CANAL 7172 — 7173.

VESELO ALELUJO IN MNOGO PIRHOV
želim vsem rojakom Slovencem, posebno vsem mojim klijentom!
ANTHONY J. DAROVIC
SLOVENSKI ODVETNIK V CHICAGI
URADUJE NA:
2209 West Cermak Road
Telefon Canal 5086
IN NA:
1904 West Cermak Road
V PISARNI:
RELIANCE FEDERAL SAVINDGS & LOAN ASS'N.
Chicago, Illinois
Rojakom iskreno želim, da bi v tekočem letu ne imeli nikakih težav in sitnosti. Za slučaj pa, da pridejo kake težave, tedaj pridite k meni, da vam pomagam iz njih.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želi vsem
ŠTEFAN G. TUPONICH
PRODAJAMO ZEMLJIŠČA, HIŠE IN ZAVARUJEMO PROTI POŽARU IN VSE DRUGE ZAVAROVALNINE.
— Vsem se najtopleje priporočamo! —
1429 W. 18th Street -:- Chicago, Illinois
Telefon Canal 1640

Vesele velikonočne praznike želi vsem
PHILIP P. BLISS
Zastopstvo za
VSE VRSTE ZAVAROVALNINE
175 W. Jackson Blvd., Chicago, Illinois
Telefon Wabash 3620
Mi specializiramo že dolgo vrste let poklicno v zavarovalninstvu. Posebno se priporočamo društvom, kakor trgovcem in obrtnikom ter posamesnikom za zavarovalnino proti tatvini, ropu itd. Ako ne morete dobiti zadovoljive zavarovalnine in pogojev kje drugje, tedaj sporočite nam, kake vrste zavarovalnine želite in skušali vam bomo postreči mi.
Zavarujemo proti ognju in sprejemamo vse vrste zavarovalnine.

MARYTON CAFE & RESTAURANT
SLOVENSKA GOSTILNA IN RESTAVRACIJA
2246 BLUE ISLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS
Telefon Canal 9189
VSEM NAŠIM CENJENIM GOSTOM, PRIJATELJEM IN ZNANCEM IN VSEM SLOVENCEM ROJAKOM PO AMERIKI ŽELIMO VESELO IN ZADOVOLJNO VELIKONOČ.
Vsem najlepša hvala za patroniziranje in obenem se priporočamo vsem še za naprej. Zunanji rojaki, kadar se mudite v Chicagi, obiščite našo gostilno in restavracijo. Pri nas dobite vsikdar, vsako uro gorka in mrzla jedila in vse vrste pijače. SE PRIPOROČAMO!

Veselo Velikonoč želimo vsem!
TELSER'S JEWELRY
Zlatnina, ure, strokovkovnjaki za očala.
Za gotovino ali na obroke
2205 W. Cermak Road, CHICAGO, ILL.

Vesele velikonočne praznike
želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem
WENCEL'S DAIRY
-:- SLOVENSKA MLEKARNA -:-
2380-82 Blue Island Ave., Chicago, Illinois
Telefon: Monroe 3673

Vesele velikonočne praznike
želi vsem svojim odjemalcem in prijateljem!
MATH KREMESEC
SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
1912 W. Cermak Rd., -:- Chicago, Illinois
Telefon Canal 6319
Slovenskim gospodinjam se priporočam. Za Velikonoč bomo imeli v zalogi prekajeno in sveže meso in vse vrste grocerijo.

VESELO VELIKONOČ ŽELI VSEM
HUJAN'S TAVERN
-:- SLOVENSKA GOSTILNA -:-
PIVO — VINA — LIKERJI — CIGARE — CIGARETE
Sobe za prenočišča
2346 Blue Island Ave., Chicago, Illinois
Telefon Canal 3636

Veselo Alelujo in vesele praznike
želimo vsem našim rojakom in rojakinjam, obenem priporočamo našo moderno slovensko pralnico slovenskim gospodinjam.
— NE POZABITE NAS! —
PILSEN LAUNDRY CO.
J. STAYER in J. STARC, lastnika
1158 West 18th Street, CHICAGO, ILL.
Phone Canal 3500

Prav veselo Velikonoč vam želi
ZEFRAN FUNERAL HOME
SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD
LOUIS J. ZEFRAN, Funeral Director
ELIZABET ZEFRAN, Registered Apprentice Embalmer
-:- AIR CONDITIONED CHAPEL -:-
1941 W. Cermak Road, Chicago, Illinois
Telefon Canal 4611

VESELO VELIKONOČ IN MNOGO PIRHOV
želi vsem svojem odjemalcem in prijateljem
QUALITY FURNITURE
J. L. Telser
LOWEST PRICES
2107-11 W. CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS
Telefon: Canal 6138
Vsem našim odjemalcem iskrena hvala za patroniziranje v preteklosti in se za isto še nadalje priporočamo.
Kadar rabite POHIŠTVA, PEČ, KARPETOV in drugih raznih KUHINJSKIH PREDMETOV, vedite da je naša trgovina z vsem tem vsak čas najbolje založena, ki vam nudi vse take predmete po ZMERNI CENI.
Vabimo vas, da kadar se mudite v naši bližini, da pridete in si ogledate našo trgovino.

VESELO VELIKONOČ
želimo vsem svojim odjemalcem in vsem rojakom Slovencem
MEDEN'S HARDWARE
MILTON MEDEN, lasnik
1804 W. Cermak Rd. -:- Chicago, Illinois
Phone: Seeley 7838
Ko boste čistili in barvali vaša domovanja ne pozabite naše trgovine. Imamo vse vrste BARVE, VARNIŠE, OLJA, vse kar rabite za barvanje. Vse vrste ORODJE in ŽELEZNINO. NAŠE CENE SO ZMERNE. POSTREŽBA TOČNA. Napeljavamo tudi električne luči in prodajamo VSE ELEKTRIČNE POTREBŠČINE. Obiščite in oglejte si našo prenovljeno trgovino.

Vesele in zadovoljne velikonočne praznike
želita vsem
EMIL A. BASENER
in
FRANK P. KOSMACH
PRODAJALCA ZEMLJIŠČ —
ZAVAROVALNINA VSEH VRST.
— SE PRIPOROČATA V NAKLONJENOST —
Telefon Canal 2138
2116 W. Cermak Rd. Chicago, Illinois

VESELO IN RADOSTNO VELIKONOČ
želi vsem našim odjemalcem, prijateljem in znancem!
KORENCHAN'S
GROCERY STORE
2313 So. Wolcott Ave., Chicago, Illinois
Phone Canal 6399
Vsem našim odjemalcem se iskreno zahvaljujemo za naklonjenost in obenem se za isto uljudno še nadalje priporočamo. Za velikonočne praznike in za vse druge čase v letu, dobite v naši trgovini vse kar potrebujete v grocerijskem oziru.

Vesele velikonočne praznike
želimo vsem prijateljem in vsem rojakom Slovencem!
KOBALOVA GOSTILNA
(VALENTIN in MARIE KOBAL, lastnika)
55th St. in Clarendon Hills Rd., Hinsdale, Illinois
Telefon Hinsdale 2709
Pri nas je na razpolago vrt za goste in proste zabave. Serviramo vse vrste pijače in prigrizek vsak čas. Oglasite se o priliki pri nas. Imamo tudi gasolinsko postajo.

MED VELIKONOČNA JEDILA
spadajo dobre prekajene šunke, doma delane klobase in druge take reči. Obenem imamo v zalogi vse vrste sveže meso, perutnino, in vse kar potrebujete za velikonočne potice in druga peciva. Vse dobite pri nas! Se priporočamo za vaša naročila!
KUKMAN BROS.
SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
1900 W. Cermak Rd., Tel. Canal 0572 Chicago
Vsem prijateljem in odjemalcem želimo veselo Velikonoč!

Vesele velikonočne praznike
želi vsem Slovencem
ANTON KEGEL
SLOVENSKA GOSTILNA NA DEŽELI.
Lastnik krasnega vrta, pripraven za poletne izlete ali piknike.
-:- SE PRIPOROČAMO -:-
Archer Avenue, -:- Willow Springs, Ill.
Tel.: Willow Springs 99

Prav vesele in zadovoljne velikonočne praznike
želi vsem
JOSEPH KUKMAN
SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
1837 W. Cermak Rd., Tel. Canal 5634 Chicago
Slovenskim gospodinjam se priporočamo za velikonočne praznike. Imamo za praznike najboljše blago, fine prekajene šunke, klobase, sveže meso vse vrste, vse vrste perutnine in vse drugo grocerijsko blago. Ne pozabite nas! Se priporočamo!

Veselo in zadovoljno Velikonoč
želi vsem svojim znancem in prijateljem
JOSEPH SLAPNIČAR
-:- SLOVENSKI KAMNOSEK -:-
527 No. Chicago Street -:- Joliet, Illinois
Telefon 2-4787
SE PRIPOROČAMO SLOVENSKEMU OBČINSTVU.

VESELO VELIKONOČ
želim vsem znancem, prijateljem, posebno pa vsem posetnikom naše gostilne
FRANK DUŠA
DOMAČA SLOVENSKA GOSTILNA
419 No. Chicago Street, Joliet, Illinois
Za velikonočne praznike bomo imeli posebne pijače s prigrizkom. Se priporočamo!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želimo vsem odjemalcem in vsem Slovencem!
JOHN A. BLUTH
"ROYAL BLUE STORE"
SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
1207 Cora Street -:- Joliet, Illinois
Telefon 2-3390

Vesele velikonočne praznike
želim vsem!
DR. JOSEPH W. ZELKO
-:- DENTIST -:-
Ordinira od 9. do 12. dop. in od 1. do 5. pop. Zvečer od 7. do 9. in ob nedeljah po dogovoru.
Cor. Chicago & Jackson Sts., Joliet, Illinois
Telefon: 2-1764

Vesele velikonočne praznike
želimo vsem odjemalcem!
MARTIN GORSICH
SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
900 No. Hickory Street, -:- Joliet, Illinois
Telefon 2-2628

Swan Bread
COLUMBIA BAKING CO.
JOLIET, ILLINOIS

RUBY STREET GROCERY & MARKET
A. GREGORICH, lastnik
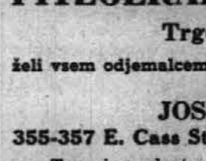
V zalogi imamo vse vrste grocerijo, sveže in suho meso. Izdelujemo okusne doma narejene klobase. — Gospodinjam se priporočamo. — Obenem želimo vsem VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!
154 Ruby Street Tel. 6886 Joliet, Illinois

FITZGERALD FURNITURE CO.
Trgovina s pohištvom
želi vsem odjemalcem in vsem Slovencem vesele velikonočne praznike!
JOSEPH E. SPELICH
355-357 E. Cass St. Phone 5301 Joliet, Illinois
Trgovina odprta do devetih vsak četrtek in soboto. Ob drugih večerih po dogovoru.

Vesele praznike vsem!
TOM MEERS COAL CO.
Zanesljiva postrežba s premogom v vseh slučajih. Vse vrste premog. — Jako nizke cene.
— PRIDITE SAMI K NAM, DA VIDITE —
166 Collins Street Tel. 5441 Joliet, Illinois

Good with every Meal

OVCA, KI RODI VSAKO LETO VEČ

Mrs. Nell Rose Hartwick, v Paulding, Ohio, ima ovco, ki je imela leta 1939 enega mladiča, dva v letu 1940 in leta 1941 tri. Letos pa ji je rodila kar 4 mladiče, ki jih kaže slika.

RAZNOTEROSTI

PIŠČETOM JE BILO PO VOLJI

Kmalu potem, ko je Mrs. L. Fink, blizu Cottonwood Falls, Kan., djala 425 jajc v njen inkubator, sta se ona in njen sin, Edlin, tako opekla, da sta oba morala iti v bolnišnico. Mrs. Fink pa ni hotela izgubiti vseh teh jajc, ko ni bilo nikogar doma, da bi zanje skrbel, ko so se začela valiti v inkubatorju, zato jih je dala prepeljati v Cottonwood, v valilnico, 14 milj od doma. Jajca so zložili v škatljice, ki so jih prej segreli, nato so jih pa v avtomobilu prepeljali na novi kraj. Pred kratkim je ta valilnica sporočila, da se je iz teh 425 jajc izvalilo 330 finih White Rock piščet, torej se je valitev posrečila 78 procentno.

KORUZE NE PRODAJAJO

Kakor trdi demokratski senator Gillette iz Iowe, je okrog 100 podjetij, kjer kuhajo industrijski alkohol, na tem, da prenehajo z obratom, to pa samo zato, ker ne morejo dobiti koruze. Medtem pa je obilo koruze v zalogah: blizu dva in pol biljona bušljev. Tudi bo treba letos rediti več prašičev kakor kdaj prej. Toda farmarji, ki imajo koruzo na prodaj, je zdaj nočejo prodajati, ker ne vedo, kaj bodo napravile razne agencije v Washingtonu. Do vsega tega je prišlo zaradi zmede pri "stropnih" cenah. Iz kongresne odredbe, da cene za koruzo ne smejo biti nižje kakor "parity", ni bilo nobene moke, zato, kakor pravi ta senator, farmarji hranijo koruzo doma in čakajo na višje cene.

KO ZAČNE LED POKATI

Da ni življenje preveč pusto in dolgočasno, imajo ljudje v vsaki deželi svojo zabavo, Alaska pa tudi ni izjema. V okrožju Fairbanks vsi napeto pričakujejo trenutka, kdaj bo spomladi začel pokati led na reki Nenana. Ljudje skušajo prej uganiti dan, uro, minuto in sekundo, in stavijo na svoja ugibanja po dolarju. Prejšnja leta so tako zbrali po $70,000, toda letos, ko je tam več civilnega in vojaškega prebivalstva, imajo menda že okrog $100,000 v "ponvi". Celo svoto bo morda zadel kak navaden vojak, ki zasluži po $50 na mesec. Stave vodi neka družba za javne naprave, ki ima v zakupu vodno silo te reke. Ker gre za tako velikansko svoto denarja, imajo tudi precej zavito sestavljeno pripravo, ki natančno in zanesljivo registrira, kdaj led začne pokati. Na sredi reke, na črti kjer se izlivata reki Nenana in Tanana ena v drugo, je postavljen tekak trinožnik, zvezan z uro in sireno. Ko se led prelomi, se ura ustavi, sirena pa zabrizga. To je znamenje za začetek velikega praznovanja, da je prišla pomlad po dolgi in trdi zimi.

DEMOKRAT OSTANE ŽUPAN V BALTIMORE

Baltimore, Md. — Dosedanji župan Howard Jackson, demokratski kandidat, je ponovno zmagal v županskih volitvah v Baltimore. Kakor po drugih mestih so bile volitve tudi tu precej razburljive.

Vesele velikonočne praznike
želi vsem odjemalcem in prijateljem
ALLEN BOTTLING CO.
ORANGE CRUSH
SQUIRT
7 Ohio Street,
Telephone 6417
JOLIET, ILLINOIS

Prav veselo Velikonoč
želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem
CLOVER DAIRY
Slovenska mlekarna
JOSEPH MEGLICH, lastnik
1003 E. 64th Street,
CLEVELAND, OHIO
Tel. Endicott 4228

BANKA PRED VAŠIM PRAGOM

Zopet in zopet vas opozorim, da imate lahko domačo pravo slovensko, postavno in državno, banko prav pred vašim pragom, če hočete. Na tej banki je zavarovana vsaka vloga do $5,000.00.

Da pred vašim pragom je ta banka, še iz hiše vam ni treba iti. Pismonoša naredi za vas vse.

Vi lahko naložite in dvignete iz banke potom vašega pismonoša. Pošljite nam ček, kadar naložite, mi vam pošljemo ček, kadar ga potrebujete.

Naša slovenska banka je društvo, ki šteje nad 900 delničarjev finih mož. Banka plačuje eno in pol procento, kar je..več, kakor dobite drugod. Pri tem nosi isto garancijo. Z denarjem pomagamo zopet našim ljudem ter svojemu narodu.

Za domače slovensko podjetje:

The North American Bank Co.
SLOVENSKA BANKA
6131 ST. CLAIR AVENUE. Podružnica na: 15606 WATERLOO ROAD
CLEVELAND, OHIO
ANTON GRDINA, predsednik.

IN ZOPET SI VOŠČIMO!

Naj bodo še tako temni dnevi vojnih strahot po raznih delih sveta, kljub temu imamo še vedno velikonočni praznik, Kalvarijo in Božji grob, ki je največje upanje vernim zemljanom, ker je za Velikim petkom nastopila Velika in vesela nedelja za vse vernike.

V imenu naših podjetij: Trgovine s pohištvom in Pogrebnega zavoda želim in voščim vsem somišljenikom veselo Alelujo!

ANTON GRDINA
Lastnik podjetij, ki obstoje že 40 let
CLEVELAND, OHIO

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem
THE DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.
JOHN POTOKAR, predsednik
6511-19 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Telefon Henderson 4629
Izdelujemo vse vrste MEHKE PIJAČE. Razpečujemo najboljše vrste PIVA kot "BUCKEYE BEER" in "GROSSEATER BEER", "ALE" in "HALF and HALF".

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želi vsem odjemalcem in prijateljem
LOUIS LAUTIŽAR
GROCERIJA in MESNICA
1195 East 71st Street, -:- Cleveland, Ohio

Veselo Alelujo želi vsem
PAULINE TAVERN
-:- SLOVENSKA GOSTILNA -:-
6% PIVO IN RAZNA VINA
5379 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio

VESELO VELIKONOČ
želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem
LOUIS CIMPERMAN
GROCERIJA in MESNICA
1115 Norwood Road -:- Cleveland, Ohio

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem
ANTON GUBANC
SLOVENSKA MODNA TRGOVINA
16725 Waterloo Road -:- Cleveland, Ohio

VESELO VELIKONOČ
želi vsem odjemalcem in prijateljem
ACME DRY CLEANING
(FRANK JUREČIČ)
672 E. 152nd Street -:- Cleveland, Ohio

Veselo Alelujo želi vsem odjemalcem
SLOVENSKA ZADRUŽNA ZVEZA
667 East 152nd Street Telefon Glenville 6316
16721 Waterloo Road Telefon Kenmore 1248
712 E. 200th Street Telefon Kenmore 3562
CLEVELAND, OHIO